

Motivace mládeže navštěvovat volnočasovou folklorní organizaci

Iveta Brdečková

Bakalářská práce
2019

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně
Fakulta humanitních studií

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně

Fakulta humanitních studií

Ústav pedagogických věd

akademický rok: 2018/2019

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

(PROJEKTU, UMĚLECKÉHO DÍLA, UMĚLECKÉHO VÝKONU)

Jméno a příjmení: **Iveta Brdečková**
Osobní číslo: **H16465**
Studijní program: **B7507 Specializace v pedagogice**
Studijní obor: **Sociální pedagogika**
Forma studia: **prezenční**

Téma práce: **Motivace mládeže navštěvovat volnočasovou folklorní organizaci**

Zásady pro vypracování:

Zpracování rešerše a studium odborné literatury.
Vymezení terminologie a teoretických východisek z oblasti folklóru, volného času a motivace mládeže.
Příprava metodiky empirické části, zpracování projektu výzkumu a stanovení výzkumného problému.
Realizace kvalitativního výzkumu formou rozhovorů.
Zpracování a vyhodnocení získaných dat, včetně jejich interpretace.
Prezentace výsledků výzkumu, jejich shrnutí a doporučení pro praxi.

Rozsah bakalářské práce:

Rozsah příloh:

Forma zpracování bakalářské práce: **tištěná/elektronická**

Seznam odborné literatury:

PRŮCHA, Jan. Přehled pedagogiky: úvod do studia oboru. 4., aktualizované vydání. Praha: Portál, 2015. ISBN 978-80-262-0872-3.

JANIŠ, Kamil. Úvod do problematiky volného času. Opava: Slezská univerzita v Opavě, Fakulta veřejných politik, Ústav pedagogických a psychologických věd, 2009. ISBN 978-80-7248-530-7.

VÁGNEROVÁ, Marie. Základy obecné psychologie. Liberec: Technická univerzita v Liberci, 2007. ISBN 978-80-7372-283-8.

HENDL, Jan. Kvalitativní výzkum: základní teorie, metody a aplikace. Čtvrté, přepracované a rozšířené vydání. Praha: Portál, 2016. ISBN 978-80-262-0982-9.

BROUČEK, Stanislav a Richard JEŘÁBEK, ed. Lidová kultura: národopisná encyklopedie Čech, Moravy a Slezska. Praha: Etnologický ústav Akademie věd České republiky v Praze a Ústav evropské etnologie Filozofické fakulty Masarykovy univerzity v Brně v nakl. Mladá fronta, 2007. ISBN 978-80-204-1450-2.

Vedoucí bakalářské práce: **Mgr. Lenka Venterová**
Ústav pedagogických věd

Datum zadání bakalářské práce: **27. listopadu 2018**

Termín odevzdání bakalářské práce: **26. dubna 2019**

Ve Zlíně dne 27. listopadu 2018

L.S.

doc. Ing. Anežka Lengálová, Ph.D.
děkanka

Mgr. Jakub Hladík, Ph.D.
ředitel ústavu

PROHLÁŠENÍ AUTORA BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Beru na vědomí, že

- odevzdáním bakalářské práce souhlasím se zveřejněním své práce podle zákona č. 111/1998 Sb. o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších právních předpisů, bez ohledu na výsledek obhajoby ¹⁾;
- beru na vědomí, že bakalářská práce bude uložena v elektronické podobě v univerzitním informačním systému dostupná k nahlédnutí;
- na moji bakalářskou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, zejm. § 35 odst. 3 ²⁾;
- podle § 60 ³⁾ odst. 1 autorského zákona má UTB ve Zlíně právo na uzavření licenční smlouvy o užití školního díla v rozsahu § 12 odst. 4 autorského zákona;
- podle § 60 ³⁾ odst. 2 a 3 mohu užit své dílo – bakalářskou práci - nebo poskytnout licenci k jejímu využití jen s předchozím písemným souhlasem Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně, která je oprávněna v takovém případě ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, které byly Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně na vytvoření díla vynaloženy (až do jejich skutečné výše);
- pokud bylo k vypracování bakalářské práce využito softwaru poskytnutého Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně nebo jinými subjekty pouze ke studijním a výzkumným účelům (tj. k nekomerčnímu využití), nelze výsledky bakalářské práce využít ke komerčním účelům.

Prohlašuji, že

- elektronická a tištěná verze bakalářské práce jsou totožné;
- na bakalářské práci jsem pracoval samostatně a použitou literaturu jsem citoval. V případě publikace výsledků budu uveden jako spoluautor.

Ve Zlíně 8.4.2019

1) zákon č. 111/1998 Sb. o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších právních předpisů, § 47b Zveřejňování závěrečných prací:

(1) Vysoká škola nevydávalečně zveřejňuje disertační, diplomové, bakalářské a rigorózní práce, u kterých proběhla obhajoba, včetně posudků oponentů a výsledku obhajoby prostřednictvím databáze kvalifikačních prací, kterou spravuje. Způsob zveřejnění stanoví vnitřní předpis vysoké školy.

(2) *Disertační, diplomové, bakalářské a rigorózní práce odevzdané uchazečem k obhajobě musí být též nejméně pět pracovních dnů před konáním obhajoby zveřejněny k nahlížení veřejnosti v místě určeném vnitřním předpisem vysoké školy nebo není-li tak určeno, v místě pracoviště vysoké školy, kde se má konat obhajoba práce. Každý si může ze zveřejněné práce pořizovat na své náklady výpisy, opisy nebo rozmnoženiny.*

(3) *Platí, že odevzdáním práce autor souhlasí se zveřejněním své práce podle tohoto zákona, bez ohledu na výsledek obhajoby.*

2) *zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, § 35 odst. 3:*

(3) *Do práva autorského také nezasahuje škola nebo školské či vzdělávací zařízení, užije-li nikoli za účelem přímého nebo nepřímého hospodářského nebo obchodního prospěchu k výuce nebo k vlastní potřebě dílo vytvořené žákem nebo studentem ke splnění školních nebo studijních povinností vyplývajících z jeho právního vztahu ke škole nebo školskému či vzdělávacímu zařízení (školní dílo).*

3) *zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, § 60 Školní dílo:*

(1) *Škola nebo školské či vzdělávací zařízení mají za obvyklých podmínek právo na uzavření licenční smlouvy o užití školního díla (§ 35 odst.*

3). *Odporá-li autor takového díla udělit svolení bez vážného důvodu, mohou se tyto osoby domáhat nahrazení chybějícího projevu jeho vůle u soudu. Ustanovení § 35 odst. 3 zůstává nedotčeno.*

(2) *Není-li sjednáno jinak, může autor školního díla své dílo užít či poskytnout jinému licenci, není-li to v rozporu s oprávněnými zájmy školy nebo školského či vzdělávacího zařízení.*

(3) *Škola nebo školské či vzdělávací zařízení jsou oprávněny požadovat, aby jim autor školního díla z výdělku jím dosaženého v souvislosti s užitím díla či poskytnutím licence podle odstavce 2 přiměřeně přispěl na úhradu nákladů, které na vytvoření díla vynaložily, a to podle okolností až do jejich skutečné výše; přitom se přihlídně k výši výdělku dosaženého školou nebo školským či vzdělávacím zařízením z užití školního díla podle odstavce 1.*

ABSTRAKT

Bakalářská práce se zabývá motivací mládeže navštěvovat volnočasovou folklorní organizaci. Teoretická část práce vymezuje období dospívání a charakterizuje mládež. Zaměřuje se na volný čas a výchovu ve volném čase. Definuje zájmovou činnost a motivaci mládeže. Popisuje folklor a představuje stárkovskou organizaci v obci Kobyly. Hlavním cílem výzkumné části práce je pomocí interview se členy této organizace zjistit, co je motivuje ke členství ve stárkovské organizaci. Hlavní výzkumný cíl je rozváděn dílčími výzkumnými cíli, které jsou zaměřeny na způsob, jakým se informanti ke členství ve stárkovské organizaci dostali, jaká vidí pozitiva na členství a co je ve členství stále udržuje.

Klíčová slova: mládež, výchova, volný čas, výchova ve volném čase, zájmová činnost, folklor, stárkovská organizace

ABSTRACT

The bachelor thesis deals with the motivation of young people to attend a folklore leisure time organization. The theoretical part defines the period of adolescence and characterizes young people. It focuses on spending of their leisure time and leisure time education. It defines leisure time activities and young people's motivation. It describes folklore and presents "folklore organization in Kobyly". The main aim of the research part is to find out what motivates them to become members of the folklore organization. The main goal of the research develops parts which focus on how informants have become members of the folklore organization, what positives can they see in their membership and what keeps them in this organization.

Keywords: young people, education, leisure time, leisure time education, leisure time activity, folklore, folklore organization

Děkuji paní Mgr. Lence Venterové, za odborné vedení a rady při zpracování mé bakalářské práce.

Prohlašuji, že odevzdaná verze bakalářské práce a verze elektronická nahraná do IS/STAG jsou totožné.

*„Volný čas tvoří nejdůležitější část našeho života.“
(Denis Diderot)*

OBSAH

ÚVOD	10
I. TEORETICKÁ ČÁST	11
1 TEORETICKÁ VÝCHODISKA A ZÁKLADNÍ POJMY	12
1.1 STAV ZKOUMANÉHO TÉMATU V LITERATUŘE A DOKUMENTECH.....	12
1.2 VZTAH TÉMATU K SOCIÁLNÍ PEDAGOGICE.....	14
1.3 ZÁKLADNÍ POJMY	15
2 VÝCHOVA VE VOLNÉM ČASE MLÁDEŽE	17
2.1 OBDOBÍ ADOLESCENCE	17
2.2 VÝCHOVA VE VOLNÉM ČASE	19
2.3 MOTIVACE	22
3 VOLNOČASOVÁ FOLKLORNÍ ORGANIZACE NA HANÁCKÉM SLOVÁCKU	24
3.1 KOBYLÍ JAKO SOUČÁST HANÁCKÉHO SLOVÁCKA	24
3.2 FOLKLOR.....	25
3.3 STÁRKOVSKÁ ORGANIZACE V KOBYLÍ	27
II. PRAKTICKÁ ČÁST	33
4 METODOLOGIE VÝZKUMU	34
4.1 VÝZKUMNÝ PROBLÉM	34
4.2 VÝZKUMNÉ CÍLE	34
4.3 VÝZKUMNÉ OTÁZKY	35
4.4 STRATEGIE VÝZKUMU	35
4.5 METODA SBĚRU DAT	36
4.6 VÝZKUMNÝ SOUBOR	37
4.7 REALIZACE VÝZKUMU	40
5 ANALÝZA ZÍSKANÝCH DAT	41
6 SHRnutí VÝZKUMU	52
7 DISKUSE	54
ZÁVĚR	56
SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY	58
SEZNAM POUŽITÝCH SYMBOLŮ A ZKRATEK	63
SEZNAM OBRÁZKŮ	64
SEZNAM TABULEK	65
SEZNAM PŘÍLOH	66

ÚVOD

Bakalářská práce se zabývá motivací mládeže navštěvovat volnočasovou folklorní organizaci. Konkrétněji se zaměřuje na členství mládeže ve stárkovské organizaci v obci Kobyly. Volný čas se v životě člověka a společnosti více uplatňuje od druhé poloviny 20. století, kdy se z něj stává významná a nedílná součást lidského života. (Hofbauer, 2004) „V současnosti je volný čas oblastí živě se rozvíjející. Systém jeho aktivit a institucí je dynamickou a málo ustálenou, mimořádně nadějnou a současně rizikovou oblastí života dnešního člověka.“ (Hofbauer, 2004, s. 9-11) Zásadní význam má pro děti a mládež, jelikož: „pro ně znamená dlouhodobou perspektivu života a výchovy, způsob i šanci na jejich rozvoj a realizaci“. (Hájek, Hofbauer a Pávková, 2008, s. 8) Bakalářská práce se skládá z teoretické a praktické části.

Teoretická část je rozdělena do tří na sebe navazujících kapitol. V první kapitole je uveden vztah tématu k sociální pedagogice. Jsou vymezena teoretická východiska a definovány klíčové pojmy týkající se volného času a motivace mládeže. Ve druhé kapitole je specifikována mládež. V sociologickém a pedagogickém pojetí se mládež řadí do období dospívání, a proto se práce podrobněji věnuje i charakteristice tohoto období. Dále vymezuje volný čas a výchovu ve volném čase, ke které přispívají volnočasové aktivity, jež dospívající učí volný čas využívat kvalitně. Tyto volnočasové aktivity jsou popsány a definovány jejich funkce. K volnočasovým aktivitám je vhodná motivace, která je zde také uvedena. Ve třetí kapitole je představena obec Kobyly, která spadá do oblasti Hanáckého Slovácka. Popisuje polohu této obce a její historii. Představuje folklor a stárkovskou organizaci. Pro členství ve stárkovské organizaci si mládež musí obstarat lidový kroj, a proto se zde okrajově zmiňujeme i o částech tohoto oděvu. Stárkovská organizace je pořadatelem folklorních akcí, mezi které patří Štěpánská zábava, Krojovaný ples a Krojované hody. Jednotlivé folklorní akce probíhají velmi specificky, proto je u některých uveden podrobný popis.

Praktická část bakalářské práce popisuje metodologii výzkumu. Analyzuje data a uvádí výsledky výzkumného šetření, které bylo realizováno polostrukturovaným interview. Hlavním cílem praktické části práce je zjistit, co motivuje dospívající ke členství ve stárkovské organizaci a jak se adolescenti ke členství ve stárkovské organizaci dostali, co si myslí o stárkování, jaký názor mají na věkové rozdíly mezi členy, co jim členství přináší a co je v působení ve stárkovské organizaci stále udržuje.

I. TEORETICKÁ ČÁST

1 TEORETICKÁ VÝCHODISKA A ZÁKLADNÍ POJMY

„Volný čas je dnes významnou oblastí života a výchovy, časem očekávání i rizik. Mimořádný význam má pro děti a mládež, nejmladší a perspektivní součást společnosti, která spolu s generacemi dospělých a za jejich aktivního podílu zajišťuje jak kontinuitu, tak také nezbytnou inovaci dalšího vývoje.“ (Hofbauer, 2004, s. 9)

V současnosti jsou vytvářeny snahy o komplexní analýzu volnočasových aktivit v rodině, škole, médiích či obci. Tím dochází k hodnocení celkového přínosu volného času pro život a výchovu dětí i mladých lidí (Hofbauer, 2004).

1.1 Stav zkoumaného tématu v literatuře a dokumentech

Domácí literatura

Pro bakalářskou práci byla přínosná publikace Děti, mládež a volný čas od Břetislava Hofbauera. Autor v této publikaci definuje volný čas a pojednává o výchově ve volném čase. Zabývá se výchovou formální, informální i neformální, podrobně popisuje volnočasové aktivity. Organizovanost výchovného působení ve volném čase dělí na činnosti spontánní, zájmovou činnost příležitostnou a zájmovou činnost pravidelnou. Zmiňuje, jaký vztah si děti a mladí lidé vytvářejí k volnému času. Hovoří o hlavních typech sdružování mládeže. Vysvětluje, jak média ovlivňují trávení volného času mládeže. Volným časem se zabývá i publikace Pedagogické ovlivňování volného času, kterou napsal rovněž Břetislav Hofbauer spolu s Bedřichem Hájkem a Jiřinou Pávkovou. Autoři v této knize uvádí, kde se volný čas zhodnocuje, zároveň vymezují účastníky volnočasových aktivit. Popisují volný čas dětí a mládeže v globálním měřítku. Pojednávají o funkcích volného času. Uvádí cíle, podmínky a prostředky výchovy ve volném čase. Definují zájem a zájmovou činnost, kterou následně dělí podle několika kritérií. Charakterizují jednotlivá období v životě člověka a zaměřují se na utváření vztahu mezi vychovávajícím a vychovávaným. Taktéž se zabývají prevencí sociálně patologických jevů.

Stěžejní informace byly nalezeny i v knize Kobylí dědina, kterou napsali Vít Damborský a Emil Kordiovský. Autoři v této knize líčí historii obce Kobylí. Objasňují zvyky, které se zde dodržují. Mezi tyto zvyky patří především Krojované hody, Krojovaný ples a Štěpánská zábava. Pořadatelem těchto folklorních akcí je stárkovská organizace. Pro členství ve stárkovské organizaci je nutné obstarání lidového kroje, proto se tato

bakalářské práce okrajově zmiňuje i o tomto oděvu. O lidovém kroji pojednává Jiřina Langhammerová ve své publikaci Lidové kroje z České republiky. Pro tuto bakalářskou práci byla také významná publikace Lidová kultura na Moravě, kterou napsal Josef Jančář s kolektivem. Autoři v této knize definují folklor a dělí jej na slovesný, hudební a taneční.

Zahraniční literatura

Cenné informace přinesla kniha Pubertáci a adolescenti od Michaela Carr-Gregga a Erina Shalea, ve které autoři podrobně charakterizují období adolescence. Toto období člení na pubertu, přechod mezi pubertou a adolescencí a adolescenci. Popisují tělesné a duševní změny, k nimž u dospívajících dochází. Za základní úkol tohoto období považují hledání a nalezení vlastní identity. Autoři také vysvětlují, proč dnešní děti dospívají dříve.

Adolescencí se zabývají také další zahraniční autoři, ze kterých tato bakalářská práce čerpá. Je to především Saul Kassin se svou publikací Psychologie a Hans Kern s dílem Přehled psychologie. Adolescencí autoři v těchto publikacích rozumí období života, které začíná pubertou a končí dospělostí. Zajímají se o kognitivní, sociální a osobnostní vývoj dospívajícího. Popisují vztah adolescenta s rodiči. Informují o nejistotě, kterou dospívající prožívá, protože se už necítí jako dítě, ale zároveň se ještě necítí být dospělý. Autoři též zmiňují, že potřeba kontaktu dospívajícího se svými vrstevníky se stává v období dospívání stále intenzivnější. Dochází k navazování přátelství, která mohou přetrvat až do dospělosti. Obě knihy navíc podávají cenné informace týkající se motivace.

Cizojazyčná literatura

Pro tuto bakalářskou práci byla významná i cizojazyčná literatura. Především publikace Social pedagogy od Paula Stephense, ve které autor popisuje vznik a vývoj sociální pedagogiky i co je jejím předmětem. Vymezuje funkce sociální pedagogiky, definuje její cíle a zabývá se sociální pedagogikou v praxi.

Cenné informace byly nalezeny v publikaci The developing person through the life span od autorky Kathleen Stassen Berger a v knize Human behavior in the social environment od spisovatelky Anissy Rogers. Autorky ve svých publikacích charakterizují období dospívání, přičemž se zaměřují na tělesné změny a vývoj mozku. Popisují egocentrismus, který je pro adolescenta typický. Zaměřují se i na sebevědomí dospívajícího.

1.2 Vztah tématu k sociální pedagogice

Sociální pedagogika jako samostatná vědní disciplína nemá dosud jednotné vymezení. Jednotliví autoři se přiklánějí k různým pojetím oboru (Procházka, 2012). Poláčková (in Kraus a Poláčková, 2001, s. 13) definuje sociální pedagogiku jako: „multidisciplinární obor, který integruje a rozvíjí poznatky věd o člověku a společnosti do edukačního, preventivního a reedukačního působení“. Klade také důraz na ochranu jedince před nežádoucími vlivy. Oproti tomu Baláž (in Kraus, 2014, s. 42) nahlíží na sociální pedagogiku jako na pedagogickou disciplínu, která: „na základě exaktních poznatků řeší vztahy výchovy a společnosti, podílí se na vymezování cílů výchovy, zkoumá výchovné aspekty socializace a přispívá k rozvoji osobnosti ve výchovně vzdělávacím procesu v rodině, škole a ve volném čase“.

Kraus (in Kraus a Poláčková, 2001, s. 12) tvrdí, že sociální pedagogika je: „disciplína, která se zaměřuje nejen na problémy patologického charakteru, marginálních skupin, částí populace ohrožených ve svém rozvoji a potencionálně deviantně jednajících, ale především na celou populaci ve smyslu vytváření souladu mezi potřebami jedince a společnosti, na utváření optimálního způsobu života v dané společnosti“. Schilling (in Procházka, 2012) chápe tuto vědeckou disciplínu analogicky jako Kraus a definuje ji jako pomoc všem věkovým kategoriím při výchově, vzdělávání a celoživotním učení. Do výchovy zahrnuje i výchovu ve volném čase.

Sociální pedagogika má podle Stephense (2013) především funkci preventivní, protože se snaží zabránit vzniku sociálních problémů. Podobně jako Stephens řadí i Kraus (2014) funkci profylaktickou mezi základní funkce sociální pedagogiky. Uvádí, že jedním z aktuálních úkolů sociální pedagogiky mimo jiné je přispívat k utváření zdravého životního stylu. Důraz klade zejména na zájmovou orientaci, nabídku hodnotného využívání volného času, rozvoj správné komunikace a orientace v mezilidských vztazích.

Za mládež Průcha, Walterová a Mareš (2013) považují sociální skupinu tvořenou mladými lidmi ve věku přibližně od 15 do 25 let. V pedagogickém a sociologickém pojetí mládež spadá do období dospívání. Macek (2003) o období dospívání říká, že se jedná o velmi citlivé období pro rozvoj rizikového chování.

Volnočasovými aktivitami mládeže je vhodné se zabývat v rámci primární sociální prevence, neboť: „v období dospívání se utváří hodnotový systém jedince a hledají se cesty jeho uplatňování objektivním reálným chováním a aktivitami“ (Kraus a Poláčková, 2001,

s. 169). Hájek, Hofbauer a Pávková (2008, s. 193) se velmi obávají nežádoucího trávení volného času dětí i mládeže a tvrdí: „z výchovného hlediska je hlavním nebezpečím, že činnosti označené jako rizikové chování jsou zástupnými činnostmi prováděnými ve volném čase místo společensky žádoucích aktivit, které mají přispívat k výchově a rozvoji jedince“. Janiš (2009) se přiklání k tomuto názoru a domnívá se, že nežádoucí trávení volného času má za následek problémy v dospělosti, jež nemají dopad jen na bezprostřední okolí jedince, ale zejména na celou společnost.

1.3 Základní pojmy

Mládež

Hofbauer (2004) za mládež považuje jedince ve věku od 15 do 26 let. Průcha, Walterová a Mareš (2013) zastávají názor, že mládež je specifická skupina lidí, která se vyznačuje odlišným způsobem myšlení a chování.

Výchova

Průcha, Walterová a Mareš (2013, s. 345) výchovu chápou jako: „proces záměrného působení na osobnost člověka s cílem dosáhnout pozitivních změn v jejím vývoji“.

Volný čas

Volný čas je čas, který jedinci zůstane po splnění pracovních, ale také nepracovních povinností (Hofbauer, 2004). Je to doba, kdy člověk může vykonávat činnosti, které mu přinášejí radost a uspokojení (Pávková, 2002).

Výchova ve volném čase

„Výchova ve volném čase je součástí výchovného působení v té části lidského života, o které může člověk relativně svobodně rozhodovat.“ (Hájek, Hofbauer a Pávková, 2008, s. 67)

Zájmová činnost

Zájmová činnost je činnost, kterou jedinec vykonává na základě svého zájmu a zároveň „přináší uspokojení základních lidských potřeb.“ (Hájek, Hofbauer a Pávková, 2008, s. 165)

Folklor

„Folklor je součástí lidové kultury a zahrnuje tvorbu, která vzniká spontánně a anonymně.“ (Jančář, 2000, s. 248) „Je fixován pamětí a v procesu tradování předáván od úst k ústům a z generace na generaci.“ (Brouček a Jeřábek, 2007, s. 219)

Stárkovská organizace

Stárkovská organizace je neformální instituce složená z vesnické svobodné mládeže. Hlavním cílem organizace je pořádání folklorních akcí. Dominantní postavení v této organizaci mají stárci a stárky (Brouček a Jeřábek, 2007).

2 VÝCHOVA VE VOLNÉM ČASE MLÁDEŽE

Hofbauer (2004, s. 22) uvádí: „Mladí lidé ve věku od 15 do 26 let se podle běžného chápání a dokumentů mezinárodních organizací pokládají za mládež“. Průcha, Walterová a Mareš (2013, s. 12) o mládeži smýšlí podobně jako Hofbauer a vymezují ji jako: „sociální skupinu tvořenou lidmi ve věku přibližně od 15 do 25 let, kteří již ve společnosti neplní role dětí, avšak společnost jim ještě nepřiznává role dospělých“. Mládež v tomto pojetí chápou jako skupinu lidí, která se vyznačuje charakteristickým způsobem chování a myšlení, odlišným systémem vzorů, norem i hodnot. Dále zmiňují: „v sociologii a pedagogice se za mládež považují jedinci v období adolescence“. Průcha, Walterová a Mareš (2013, s. 12)

2.1 Období adolescence

Pojem adolescence je odvozen z latinského slova *adolescere* a v překladu znamená dospívat či dorůstat. Adolescence neboli česky dospívání je důležitým, ale také velice zajímavým životním obdobím. Časově se adolescence řadí zejména do druhého desetiletí života. Přesné časové vymezení a charakteristika tohoto období se však u jednotlivých autorů různí. (Macek, 2003)

„V adolescenci dochází k mnohým tělesným, psychickým a sociálním změnám.“ (Rogers, 2016, s. 278) Dospívající usilovně hledají své místo ve společnosti, a proto se více začínají stýkat s vrstevníky (Carr-Gregg a Shale, 2010). Často uvažují nad tím, co si o nich ostatní lidé myslí (Berger, 2014). Langmeier a Krejčířová (2006, s. 146) uvádí: „Dospívající se začínají lišit jak od dětí, tak od dospělých, vytvářejí si zvláštní znaky i specifickou subkulturu s odlišným vyjadřováním, oblečením a úpravou.“

Blatný (2016, s. 99) ve své publikaci píše, že v období dospívání dochází ke komplexní proměně dítěte v dospělého člověka. Vašutová a Panáček (2013) se přiklání k názoru Blatného a tvrdí, že v období dospívání jde zejména o přípravu dospívajícího jedince na roli, jež bude vykonávat v dospělosti. Podobný názor sdílí i Thorová (2015, s. 414), která dále dodává: „okolí klade na adolescenta více sociálních požadavků a připravuje ho tak na samostatný život a sociálně zodpovědné chování“.

Jedinec nacházející se v tomto období má zvládnout svoji proměnu, dosáhnout přijatelného postavení ve společnosti a vytvořit si subjektivně uspokojivou, zralejší formu vlastní

identity. Dnešní dospívající usilují o co nejranější získání větších práv a svobody rozhodování. Povinnosti a zodpovědnost dospělosti však přijímají značně neochotně (Vágnerová, 2012).

Macek, Vašutová i Panáček dělí období dospívání na časnou, střední a pozdní adolescenci. Časnou adolescenci vymezují od deseti do třinácti let věku jedince a spojují ji s projevy prvních biologických a fyzických změn. U adolescenta dochází k vývoji primárních a sekundárních pohlavních znaků (Macek, 2003). „Současně s vývojem sekundárních pohlavních znaků dochází u dívek a chlapců ke zvýšenému zájmu o vrstevníky opačného pohlaví a ke změnám ve vývoji poznávacích procesů.“ (Vašutová a Panáček, 2013, s. 9) V této fázi dochází mimo jiné i ke zrychlenému růstu adolescentů (Macek, 2003). „U chlapců končí toto období první emisí semene a u děvčat končí nástupem menarché.“ (Vašutová a Panáček, 2013, s. 9)

Po časné adolescenci nastupuje fáze střední adolescence, kterou autoři datují od čtrnácti do šestnácti let věku jedince. „Jedná se o období pokračování pohlavního dozrávání. Jako hlavní znak tohoto období se označuje schopnost reprodukce.“ (Vašutová a Panáček, 2013, s. 9) Toto období je charakteristické tím, že se dospívající snaží odlišovat od svého okolí. Má specifický životní styl, jinak se obléká a chová. Právě těmito zvláštnostmi dává najevo svoji příslušnost k vrstevníkům. Tato fáze je především o hledání osobní identity (Macek, 2003).

Za hlavní sociální mezník se považuje ukončení školní docházky a následné profesní směřování (Vašutová a Panáček, 2013). Po střední adolescenci následuje pozdní adolescence, která trvá od sedmnácti do dvaceti let, ale může i déle. V této době většinou jedinec ukončuje své vzdělávání a hledá pracovní uplatnění, přemýšlí o budoucích cílech a plánech. „Posiluje se sociální aspekt identity, tj. potřeba někam patřit, podílet se na něčem a něco s druhými sdílet.“ (Macek, 2003, s. 36)

Oproti tomuto vymezení Vágnerová, Langmeier a Krejčířová dělí období dospívání pouze na ranou a pozdní adolescenci. Ranou adolescenci datují přibližně od jedenáctého do patnáctého roku věku jedince. Vágnerová (2012, s. 369) tvrdí, že „nejnápadnější změnou v této fázi je tělesné dospívání, spojené s pohlavním dozráváním, tj. pubertou.“ Období dospívání charakterizuje jako proces, který má i své psychosociální důsledky. V rámci komplexního vývoje jedince dochází ke změně způsobu myšlení. Adolescent již dokáže uvažovat abstraktně. Hormonální změny způsobují velké výkyvy nálad.

Dospívající se začíná autonomizovat od rodičů a mají pro něj velký význam vrstevníci, se kterými se ztotožňuje. „Pro toto období je důležité přátelství, ale i první lásky, počáteční experimentace s partnerskými vztahy. Změny spojené s dospíváním vedou ke ztrátě starých jistot a posilují potřebu nové stabilizace. Představují určitou zátěž, kterou lze chápat jako výzvu k osobnímu rozvoji, pokud ji jedinec uspokojivě zvládne.“ (Vágnerová, 2012, s. 369-370)

Pozdní adolescenci vymezují Vágnerová, Langmeier a Krejčířova přibližně od patnácti do dvaceti let věku jedince. Vstup do této fáze souvisí s pohlavním dozráním. „Pozdní adolescence je především dobou komplexnější psychosociální proměny.“ (Vágnerová, 2012, s. 370-371) Pro tuto fázi je typické, že adolescent získává mnoho nových rolí, které se vyznačují vyšší prestiží, než jakou měly role dětské. Dospívající i nadále rozvíjí vztahy s vrstevníky a navazuje trvalejší partnerské vztahy. V této fázi dochází též k hledání a rozvoji vlastní identity (Vágnerová, 2012). „Adolescent usiluje zjistit kým je, jaký je, kam patří a kam směřuje.“ (Langmeier a Krejčířová, 2006, s. 160). Vágnerová (2012, s. 458) uvádí: „na konci adolescence se jeho představa o sobě samým stabilizuje a je čím dál méně ovlivnitelná situačními výkyvy. V této době většina lidí ví, kým jsou, respektive jací jsou, i když jejich identita ještě nemusí mít definitivní podobu.“

2.2 Výchova ve volném čase

„Výchova se v teoriích pedagogiky vymezuje různě. Podle nejobecnějšího pojetí je to činnost, která ve společnosti zajišťuje předávání „duchovního majetku“ společnosti z generace na generaci.“ (Průcha, 2015, s. 16) Kraus a Poláčková (2001, s. 41) pohlíží na výchovu jako na činnost životem podmíněnou a život podmiňující a tvrdí, že: „výchova je nepochybně proces podílející se na utváření osobnosti, a tím vlastně na spoluutváření celé společnosti“.

Volný čas Němec (2002, s. 17) definuje jako: „čas, v němž je člověk sám sebou, nejvíce patří sám sobě, kdy koná převážně svobodně a dobrovolně činnosti pro sebe, popřípadě pro druhé, ze svého vnitřního popudu a zájmu“. Pávková (2002, s. 31) volný čas chápe analogicky jako Němec a vymezuje ho jako: „dobu, která nám zbývá po splnění povinností. Je to oblast naší svobodné volby. Zahrnuje činnosti, které vykonáváme dobrovolně, rádi, přinášejí nám radost a uspokojení“. Pávková (2002) do volného času

zahrnuje odpočinek, rekreaci, zábavu, zájmové činnosti, zájmové vzdělávání, dobrovolnou společensky prospěšnou činnost, ale i časové ztráty s těmito činnostmi spojené. Hofbauer (2004, s. 13) o volném čase smýšlí podobně a říká, že: „je to čas, kdy člověk nevykonává činnosti pod tlakem závazků, jež vyplývají z jeho sociálních rolí, zvláště z dělby práce a nutnosti zachovat a rozvíjet svůj život“. Avšak dále upozorňuje, že volný čas je také prostorem úskalí a nebezpečí, jelikož umožňuje či dokonce sám podněcuje nicnedělání, životní nudu nebo nežádoucí jednání vůči sobě, druhým lidem, majetku anebo přírodě.

„Do výchovy ve volném čase patří veškeré působení v časovém prostoru, který neslouží realizaci základních biologických potřeb ani školních nebo pracovních povinností.“ (Hofbauer, 2004, s. 18) Mezi základní funkce výchovy ve volném čase se řadí výchovně-vzdělávací, zdravotní, sociální a preventivní funkce. (Hájek, Hofbauer a Pávková, 2008) „Jednotlivé typy zařízení, institucí, organizací pro výchovu ve volném čase plní tyto funkce v různé míře, různými způsoby podle svého poslání“ (Hájek, Hofbauer a Pávková, 2008, s. 70). Dále se shodují, že výchova ve volném čase umožňuje především uspokojovat potřeby, prohlubovat zájmy a rozvíjet charakteristické schopnosti vychovávaných jedinců.

Hofbauer (2004, s. 18) říká: „dobrovolnost účasti na volnočasové činnosti umožňuje do výchovného procesu včleňovat samy děti a mladé lidi jako jeho aktivního činitele a vytvářet tak nové možnosti a specifické způsoby jejich formování“. Volnočasové aktivity rozvíjí osobnost dítěte a mladého člověka a učí jej kvalitně využívat volný čas (Hájek, Hofbauer a Pávková, 2008). Kraus a Poláčková (2001, s. 166) tvrdí: „volnočasové aktivity jsou ovlivněny biologickým zráním a jsou odrazem dosažené úrovně sociálního, mentálního a psychického zrání. Zároveň jsou stimulem dalšího zrání jedince a posunem v hodnotové orientaci“. Hájek, Hofbauer a Pávková (2008) jsou přesvědčeni, že realizováním svých volnočasových přání, zájmů a ambicí i evaluací jejich výsledků si aktéři volnočasových aktivit ověřují své síly. Získávají možnost učinit z těchto volnočasových aktivit trvalou a významnou součást svého života. Hájek, Hofbauer a Pávková (2008, s. 70) dále dodávají: „úspěchy ve volnočasových aktivitách přinášejí pocit uspokojení, příležitost k seberealizaci a kladnému sebehodnocení“.

„Základem nabízených volnočasových aktivit jsou činnosti založené na zájmu.“ (Hájek, Hofbauer a Pávková, 2008, s. 163) Zájem souvisí s celkovým zaměřením osobnosti a je možné ho definovat jako relativně stálou připravenost člověka zabývat se předměty i aktivitami, které považuje za významné (Hofbauer, 2004). „Ve struktuře osobnosti

se zájmy řadí mezi vlastnosti aktivačně-motivační.“ (Hájek, Hofbauer a Pávková, 2008, s. 164) Zájmy jedince motivují k činnosti zacílené na uspokojení objektu zájmu. Mají úzkou spojitost s vlohami a schopnostmi, které podmiňují úspěšné provádění nějaké činnosti. Organizováním činností dětí a mládeže ve volném čase dochází k rozvíjení a usměrňování jejich zájmů. Člověk je ze své podstaty společenský tvor, a proto nejvíce zájmů vykonává ve skupinách. Tyto skupiny mohou být buď formálně ustanovené s pevnou organizační strukturou, nebo neformální. Zájmové skupiny mohou vést profesionální pedagogové, ale i nadšenci, kteří dokáží motivovat ostatní (Hájek, Hofbauer a Pávková, 2008, s. 163-164).

Zájmovou činnost vymezují Průcha, Walterová a Mareš (2013, s. 377) jako: „pěstování a rozvíjení specifických sklonů, zájmů a koníčků v zařízeních pro výchovu ve volném čase“. Zájmovou činnost nabízí nejčastěji školská zařízení, ale také další subjekty, které naplňují volný čas dětí a mládeže. Tato činnost může být buď pravidelná anebo příležitostná (Hájek, Hofbauer a Pávková, 2008). Vašutová a Panáček (2013) tvrdí, že činnosti vykonávané ze zájmu přináší dospívajícím citové uspokojení. Hájek Hofbauer a Pávková (2008, s. 164) zdůrazňují: „zájmová činnost vhodně podněcuje, podporuje a rozvíjí samostatnost, tvořivost, zdravou společenskou aktivitu. Tím vede děti a mládež k přiměřené participaci i na politickém, kulturním a hospodářském životě společnosti“.

Němec (2002, s. 25) tvrdí: „aktivní účastí na zájmové činnosti se jedinci učí plánovat činnosti a řešit vzniklé problémy.“ Hájek, Hofbauer a Pávková (2008) jsou toho názoru, že účast na zájmové činnosti pomáhá překonat obtížné sociální situace, se kterými se jedinec v průběhu života může setkat, úspěchem v jiných aktivitách. „Úspěch v této činnosti zvyšuje sebevědomí a sebevědomý jedinec se lépe orientuje v sociálním prostředí a rychleji reaguje.“ (Hájek, Hofbauer a Pávková, 2008, s. 165)

Zájmová činnost má podle Hájka, Hofbauera a Pávkové (2008) především funkci výchovnou a vzdělávací. Rozvíjí všechny složky osobnosti a napomáhá k seberealizaci. Často je prostředkem relaxace, odpočinku a může sloužit také k regeneraci sil. Jsou přesvědčeni, že zájmová činnost má i funkci preventivní a dokáže ve značné míře předcházet rizikovému chování. Jestliže čas dítěte nebo mladého člověka není naplňován žádoucími aktivitami, má dítě nebo mladý člověk tendenci k rizikovému chování. Obecně pak bývá každá organizovaná zájmová činnost s dětmi a mládeží označována jako primární prevence nežádoucích jevů.

2.3 Motivace

Lidské chování je téměř vždy nějak motivováno (Vágnerová, 2007). Hájek, Hofbauer a Pávková (2008, s. 164) uvádí: „pro všechno, co děláme, máme nějaké pohnutky - motivy“. Vágnerová (2007) motivy vysvětluje jako osobní příčiny konkrétního chování, které mu dávají smysl. Oproti tomu Nakonečný (2014) motivy definuje jako zážitky či způsoby jednání, které jedinci přináší uspokojení. „Lidské chování mohou ovlivnit vědomé i nevědomé motivy, eventuálně na něj mohou působit obě složky zároveň.“ (Vágnerová, 2007, s. 61)

„Vznik motivu závisí na vnitřním psychickém i somatickém stavu jedince, ale i na vnějších podnětech. Z hlediska vnitřního stavu je zdrojem motivu potřeba, která se stává impulzem k nějaké aktivitě. Podněcuje člověka, aby konal to, co mu přináší uspokojení. Z hlediska vnějšího prostředí může působit motivačně pobídka, tj. vnější podnět, který vyvolává vznik potřeby a s ní související motiv.“ (Vágnerová, 2016, s. 330)

Jak dále uvádí Vágnerová (2016, s. 329) vnější pobídky podněcují člověka k tomu, aby konal, co je nutné a vyvaroval se tak problémům. „Motivy představují podněty k aktivitě zaměřené na nějaký cíl, která je spojena s určitým očekáváním, jež se k tomuto cíli vztahuje, a s emočním prožitkem signalizujícím aktuální potřebu i míru jejího uspokojení“. Dle autorky lidské jednání mohou motivovat různé potřeby, které jedinec vnímá jako aktuálně důležité. „Potřeby a z nich vyplývající preference se mohou v průběhu času měnit, v závislosti na vnějších okolnostech či vnitřních, velmi často vývojově podmíněných proměnách.“ (Vágnerová, 2016, s. 332)

Motivací se pak rozumí vše, co způsobuje určité chování, jednání či reakci (Kern et al., 2015). Juklová et al. (2015, s. 82) uvádí: „pojem motivace vypovídá o všech pochodech a stavech, které zahrnují potřeby, snažení, žádosti, tenze a cíle. Pojímá všechny vědomé a nevědomé procesy, které ovlivňují chování“. Hájek, Hofbauer a Pávková (2008) za motivaci považují vyvolání aktivity, její zaměřenost a projevy. Kassin (2007, s. 407) motivaci definuje jako: „vnitřní stav, který podněcuje jedince k aktivitě směřující k určitému cíli“. Podobný názor jako Kassin má i Nakonečný (2014, s. 15), který motivaci vymezuje následovně: „intrapysichicky probíhající proces, vycházející z nějaké potřeby a vyúsťující ve výsledný žádoucí vnitřní stav“.

Motivace úzce souvisí s emocemi. Emoce usměřují motivaci jedince a poskytují informaci, jak se jedinci daří nebo nedaří uspokojit určitou potřebu. V souvislosti s tím regulují zaměření i délku trvání příslušné aktivity a ovlivňují ochotu jedince nadále se podílet na dosažení vytyčeného cíle. (Vágnerová, 2016) „Jedinci mohou mít různé cíle, co je pro někoho důležité, nemusí mít pro někoho jiného větší význam. Motivaci spojenou s určitým cílem lze hodnotit podle toho, jak je žádoucí a jak velkou touhu vyvolává, ale i podle toho, jak je dosažitelný.“ (Vágnerová, 2016, s. 331)

3 VOLNOČASOVÁ FOLKLORNÍ ORGANIZACE NA HANÁCKÉM SLOVÁCKU

Hanácké Slovácko je jedna ze šesti podoblastí Slovácka, stejně jako Podluží, kyjovské, strážnické a uherskohradištské Dolňácko, Hornácko a Kopanice. Hanácké Slovácko se nachází v jihovýchodním cípu Moravy mezi Brněnskem, Břeclavskem a Kyjovskem. Jeho oblast je ohraničena na západě železniční a silniční tratí Brno-Břeclav od Velkých Němčic přes Šakvice až po Podivín. Na jihu a jihovýchodě sousedí s Podlužím, kde hranici tvoří obce Velké Bílovice a Moravský Žižkov. Dále pak hranici tvoří obce Nový a Starý Poddvorov, Čejkovice a pokračuje přes Strážovice, Věteřov a Nechvalín až k Ždánicím. Zde se stáčí přes Dambořice, Těšany a Nosislav zpět směrem na Velké Němčice. Uprostřed této oblasti se nachází významné obce tohoto regionu, ke kterým patří například Velké Pavlovice, Němčičky, Bořetice, Kobylí a Vrbice. (Jelínková, 1986)

3.1 Kobylí jako součást Hanáckého Slovácka

„Obec Kobylí patří do jižní části oblasti, která je, zejména v nářečí, více pod vlivem Slovácka než Hané.“ (Damborský a Kordiovský, 2002, s. 197) Dále popisují, že tato malebná vesnice dostala svůj název pravděpodobně od kobyly, které se zde v minulosti chovaly.

Na jižní straně se nachází Kobylí vrch se svou nadmořskou výškou 334 metrů. Nejznámějším vrchem je vrch Lácary. „Jeho název je odvozen z německého Leitseil - opratě, a to od políček, která se právě jako opratě táhnou odspodu až na samý vrchol.“ (Švachová, 1995, s. 297) Dominantou celé obce Kobylí je kostel sv. Jiří. První zmínka o tomto raně barokním kostele se objevila již ve 13. století. Výjimečný je díky samostatně stojící věži, ale i mimořádnému výhledu na malebné okolí Pálavských vrchů (Kostel sv. Jiří, 2018). Ten, kdo do Kobylí zavítá, projevuje své city básnickými přirovnáními typu „slunečná vesnice, francouzská Riviéra či dokonce jihomoravská Kalifornie“ (Švachová, 1995, s. 299).

První písemná zmínka o této obci je v darovací listině z roku 1252, kdy pan Boček z Obřan, tehdejší majitel hodonínského panství, kam spadala i obec Kobylí, daroval vinný desátek z Kobylí Žďárskému klášteru. V tomto roce je potvrzena existence obce, ale zároveň i to, že se zde už pěstovalo víno. Pěstování vinné révy má v této části Moravy

hlubokou tradici díky Římanům, kteří révu pod Pálavu přinesli. Začátkem 14. století přešlo hodonínské panství do majetku významného českého šlechtického rodu pánů z Lipé. Ti ho měli ve své správě až do roku 1594, kdy bylo panství prodáno hraběti Juliovi ze Salmu a Neuburku. V roce 1614 získal hodonínské panství Zdeněk Žampach z Potštejna (Damborský a Kordiovský, 2002). Po jeho smrti se stala dědičkou tohoto panství jeho manželka Anna Helena, rozená Jakardovská ze Sudic. Na konci 17. století patřilo panství rodu Lichtenštejnů (Historie Kobylí do konce 17. století, 2016). Po smrti Jana Adama Ondřeje z Lichtenštejna zdědila panství jeho dcera provdaná hraběnka z Czoboru. (Historie Kobylí do konce 18. století, 2016).

Hrabata z Czoboru vlastnila panství do roku 1762, kdy se následkem divokého života posledního Czobora dostalo panství na mizinu. Hrabě tak byl přinucen panství prodat. Koupil ho zdatný finanční obchodník císař František Josef Lotrinský, manžel Marie Terezie. Hodonínské panství zůstalo v majetku rodiny až do roku 1918 (Historie Kobylí do konce 18. století, 2016).

Ve druhé polovině 19. století se Kobylí stalo nejpokrokovější obcí jihomoravského kraje, a to díky Františku Bezděkovi (Historie Kobylí do konce 19. století, 2016). František byl osvícený venkovský vlastenec a obchodník. Kromě toho vykonával funkci starosty, radního, poštmistra, vedl obecní kroniku a v roce 1850 otevřel první veřejnou knihovnu v Kobylí. Stále se snažil zvedat úroveň vzdělání občanů v Kobylí, a proto v roce 1862 založil mužský čtenářský spolek zvaný „Pokrok“ (Damborský a Kordiovský, 2002).

3.2 Folklor

„Pojem folklore poprvé použil jako název článku v anglickém časopise The Athenaeum britský bibliograf W. J. Thoms v roce 1846.“ (Malý etnologický slovník, 2011, s. 31) Termín je složen ze slova folk a lore, což můžeme přeložit jako vědomosti lidu (Leščák a Sirovátka, 1982). Brouček a Jeřábek (2007, s. 219-220) pod pojmem folklor rozumí: „osobité, formálně a obsahově vyhraněné projevy hudební, slovesné, taneční a dramatické kultury, závislé na tradování a těsném spojení se způsobem života, zvyklostmi a myšlením venkovského zemědělského obyvatelstva i městského lidu. Pro život folkloru jsou významní jeho nositelé (zpěvák, vypravěč, tanečník), kteří folklor nejen reprodukují, ale

podle svých schopností rozvíjejí, nebo naopak ochuzují“. Dle autorů se folklor člení nejčastěji na slovesný, hudební a taneční.

Jančář (2000) vyjmenovává, že do slovesného folkloru patří pohádky, pověsti, legendy, přísloví, pranostiky, pořekadla a v neposlední řadě lidové divadlo. Pohádka je vědomě vymyšlená povídka, ve které vypravěč záměrně utváří fiktivní svět. Dříve se vyprávěla především dospělým lidem, a proto velké množství lidových pohádek obsahuje dost výjevů drastických, ba dokonce obscénních. Na rozdíl od pohádek se pověsti vyznačují chudším dějem. Jsou to vyprávění s náměty historickými a místními. Do lidového divadla zahrnuje všechny folklorní projevy, ve kterých dochází k hereckému ztvárnění děje na základě přeměny jedné postavy v jinou, s využitím dramatického textu, mimiky, gestikulace, masky, kostýmu a rekvizit. Jančář (2000, s. 248) ve své knize uvádí: „lidová slovesnost je jev mnohorozměrný a synkretický, v němž se slovo velmi často spojuje s mimojazykovými prostředky, tj. s hudbou, gesty, mimikou, pohybem, tancem, s obřadními i magickými praktikami“. „Za součást lidového divadla je považována také řada výročních a rodinných zvyků.“ (Jančář, 2000, s. 269)

Do hudebního folkloru se řadí především lidové písně. „Jako lidové se obvykle označují písně jednoduchého tvaru a uměleckého výrazu, provázející různé slavnostní i všední okamžiky lidského života širokých vrstev obyvatelstva vesnic a měst.“ (Jančář, 2000, s. 275) Autoři těchto písní zpravidla nejsou známí. Lidové písně se předávají zejména ústním tradováním, při kterém dochází k obměňování tvarů těchto písní vlivem přednesu různých interpretů. Nejčastějším motivem je milostná tematika. V milostných textech je cit vyjádřen rozmanitými výrazovými prostředky, v nichž hojně využívají bohatšího, barvitějšího způsobu vyjadřování s neobvyklými přirovnáními. Často se zpívá o lásce a žertovném škádlení mezi mladými lidmi, ale i o zklamání a neradostných důsledcích rozchodu dvou zamilovaných (Jančář, 2000).

Do tanečního folkloru řadíme tanec, který lze považovat za prastarý kulturní projev lidstva. Tanec je možné dělit podle různých kritérií. Je možné jej členit podle počtu tanečníků na sólové, skupinové, trojicové a párové. Také jej lze klasifikovat podle pohlaví na mužské a ženské. Lze jej dělit i podle prostorového uspořádání tance na řetězové, kruhové, řadové, v kolách, nebo také podle rytmicko-metrické osnovy na tance dvoudobé, třídobé a tance s proměnlivým rytmem. V neposlední řadě tanec můžeme klasifikovat podle vazby na hudební doprovod na tance s volnou, polopevnou a pevnou vnitřní vazbou. Taneční projev ovlivňují jak podmínky vnější, kam se řadí zejména oděv, prostředí a hudební

doprovod tak i podmínky vnitřní zahrnující především psychický stav, věk, pohybové schopnosti a zkušenosti tanečníka (Jančář, 2000). „Individuální projev se současně podřizuje určitému regionálnímu tanečnímu stylu, čímž se rozumí různé konkrétní pohybové provedení jednoho a téhož kroku.“ (Jančář, 2000, s. 313)

3.3 Stárkovská organizace v Kobylí

Stárkovská organizace v Kobylí je neformální instituce složená z chasy. Coufal (1999) vymezuje chasu jako vesnickou svobodnou mládež. Damborský a Kordiovský (2002) za chasu považují dospívající děti, které dosáhly věku patnácti let a projevují zájem chodit v kroji. Důvodem k odchodu ze stárkovské organizace je sňatek nebo dobrovolné odložení kroje.

Dominantní postavení v této volnočasové organizaci mají stárci, které si volí chasa ze svého středu, zpravidla na jednoroční období (Brouček a Jeřábek, 2007). Herben (1946, s. 56) o stárcích píše: „Nuže, stárci jsou šohaji vybraní ze vši svobodné chasy. Řídí hody, všechny muziky v roce a panují nad svobodnou chasou. Že se proto za stárka volí šohaji zvláště vybraní, obratní, silní, bohatí a fešní, rozumí se samo sebou.“ Herben (1946, s. 56-57) dále uvádí: „Co by se řeklo o chase, kdyby ze sebe nemohla vybrat stárka, jenž se stárkům druhých obcí směle může postavit po boku, anebo kterým by se mohli v cizině pochlubit?“

V obci Kobylí, si chasa volí své stárky na Štěpánské zábavě. Stalo se zvykem vybírat stárky ze stejného ročníku. Zpravidla se volí tři stárci, kteří dosáhli věku alespoň osmnácti let. Poslednímu stárkovi se říká sklepník, protože má navíc na starost víno (Damborský a Kordiovský, 2002). Stárci si k sobě musí vybrat své stárky. (Šebestová, 2001) „Bývají to jejich děvčata, kamarádky nebo spolužačky.“ (Vrbice, 2014, s. 157) Baroušová (2006, s. 22) ve své knize píše: „Být stárkem nebo stárkou je pro chlapce i děvče velkou ctí. Úřad stárkovství zahrnuje mnoho práv, ale obnáší i velké množství povinností.“ Především ve dnech, kdy se konají přípravy na hody, je stárkům starostou svěřena určitá pravomoc regulovat chování chasy a udržovat pořádek. Dokladem toho je stárkovské hodové právo neboli fedro. „Fedro je obyčejový předmět, který symbolicky znázorňuje převzetí vlády ze strany stárků nad pořádáním hodů.“ (Libor, 1998, s. 424) Stárci a stárky mají ovšem i velkou společenskou roli. Musí společně s chasou reprezentovat obec doma

i v sousedních obcích. (Libor, 1998) Jejich povinností je po celý rok organizovat schůzky chasy, na kterých se řeší organizační věci týkající se nadcházejících akcí, především otázky financí, sponzorů nebo se například vybírá dechová kapela. (Brouček a Jeřábek, 2007) Hodně času mládeži zaberou i nácviky jednotlivých tanců (Baroušová, 2006).

Pro členství ve stárkovské organizaci je nezbytné si obstarat lidový kroj. Název kroj je převzat z doby, kdy se oděv krojil, tedy krájel z kůže a později ze sukna (Švachová, 1995). „Mezi jeho důležité znaky patří tendence uchovávat staré, užitím ověřené a vyhovující prvky šatu a přenášet je ve více či méně pozměněné formě do dalších generací“. (Langhammerová, 2001, s. 10)

Dříve byl kroj oblečením, ve kterém lidé na vesnici běžně chodili. Dnes je však oblékán pouze při slavnostních příležitostech. „Kroj je dokladem úcty k tradicím. Vypovídá o kulturní vyspělosti života našich předků. Je neodmyslitelnou součástí udržování lidových zvyků a obyčejů.“ (Damborský a Kordiovský, 2002, s. 184) Lidový kroj v Kobylí se řadí mezi kroje tzv. hanákoslovácké jižní. Tyto kroje mají společné znaky s kroji v Bořeticích, Němčičkách, Vrbici, Velkých Bílovicích a Novém Poddvorově (Damborský a Kordiovský, 2002).

„Sváteční ženský kroj tvoří košela s krátkým rukávem, sukňe, rukávce, kordula, fěrtoch, punčochy, boty, pokrývka hlavy a různé doplňky.“ (Damborský a Kordiovský, 2002, s. 185) Sváteční mužský kroj se skládá z košele s dlouhým rukávem, kordule, kalhot, opasku, bot a dalších doplňků. Lidový kroj v Kobylí prošel v průběhu posledních dvou staletí vývojem, který zásadně ovlivnily hospodářské, sociální a kulturní podmínky života lidí (Damborský a Kordiovský, 2002).

Stárkovská organizace je důležitým pořadatelem folklorních akcí, zejména Štěpánské zábavy, Krojovaného plesu a Krojovaných hodů (Damborský a Kordiovský, 2002). Folklorní rok začíná druhým svátkem vánočním, svátkem svatého Štěpána. (Folklorika, 2015) „V Kobylí se dříve nosil 26. prosince koláč „na doslúženú“ jako symbol vystoupení chlapců ze služby. V tento den hospodář s chlapci účtoval službu za uplynulý rok.“ (Damborský a Kordiovský, 2002, s. 214-215) Chlapci si pak službu u hospodáře mohli prodloužit, anebo si začít hledat jinou. V tento den také chodili po dědině, zpívali, popíjeli a vyváděli různé neplechy. Tradice nesení koláče zůstala i nadále, jen se pozměnil její smysl. „Koláč se stal později rekrutskou trofejí, symbolem dospělosti chlapců - rekrutů, jejichž ročník šel v příštím jaru na vojnu.“ (Damborský a Kordiovský, 2002, s. 215)

Podrekruti (chlapci 16-18 let) nesli pouze zdobenou metlu s jejich rokem narození. „Průvod rekrutů a podrekrutů chodíval z domu toho rekruta, který bydlel v horní části obce.“ (Damborský a Kordiovský, 2002, s. 215) Koláč se pak nabízel k prodeji v hospodách, okolo kterých průvod šel za doprovodu hudby a zpěvu účastníků (Damborský a Kordiovský, 2002).

Poslední koláč k tradici rekrutů se nesl 26. 12. 1995. Poté se koláč nosit přestal, protože již dále nefungovala instituce základní vojenské služby. Tradice v této podobě tedy zanikla. Po čase však místní pěvecký sbor, Mužáci z Kobylí, začal usilovat o její obnovení. Členy sboru k tomu vedly především vzpomínky na jejich mladá léta strávená nesením již zmiňovaného koláče. K obnovení akce opravdu došlo v roce 2009, ale už zase v pozměněné podobě. Akce začíná mší svatou v kostele svatého Jiří. Po mši se sejdou občané před kostelem. Za doprovodu sboru Mužáci a dechové hudby tančí polku i valčík stárci a stárky letošních hodů s koláčem a stárci a stárky budoucích hodů s metlou. Od kostela se pak jde průvodem do sokolovny. V čele průvodu jde kapela, za ní stárci s koláčem, poté budoucí stárci s metlou a nakonec mužská část svobodné chasy. V sokolovně v průběhu večera dochází k symbolickému volení budoucích stárků a stárek, které volí ze svého středu již zmiňovaná chasa (Folklorika, 2015). Akt volby stárků a stárek probíhá vyzvednutím budoucího stárkovského páru na židlích do výšky, kde si připijí kobylského vína (Štěpánská zábava, 2016). V průběhu večera tančí polku i valčík za doprovodu dechové hudby všichni přítomní, hlavně však stárci a stárky letošních i budoucích hodů, včetně chasy (Folklorika, 2015).

Stárkovská organizace dále pořádá krojovaný ples, který se koná každoročně poslední únorovou sobotu v místní sokolovně. Ples bývá tradičně zahájen předtančením buď Moravské, anebo České besedy krojovanou mládeží. O tom, jestli se daný rok bude tančit Moravská nebo Česká beseda rozhodují stárci a stárky. Po besedě následuje volná zábava. K tanci a poslechu hraje dechová hudba. (Damborský a Kordiovský, 2002)

Nejvýznamnější folklorní akcí, kterou stárkovská organizace pořádá, jsou Krojované hody. (Tradice a folklór mikroregionu Hustopečsko, 2015) „Krojované hody bývaly a dodnes jsou největší společenskou událostí vesnice.“ (Vrbice, 2014, s. 156) „Název hody se odvinul od slova hod ve významu svátku s bohatým jídlem, tedy svátečního dne, výroční slavnosti.“ (Večerková, 2015, s. 304) V každé obci se slaví po svátku světce, jemuž je zasvěcen místní kostel (Vrbice, 2014). V Kobylí je kostel zasvěcený svatému Jiří a hody zde dříve probíhaly od soboty, která následovala po jeho svátku, tedy po 24. dubnu.

V 80. letech 20. století se ale termín konání hodů posunul kvůli jistějšímu počasí do poloviny června (Damborský a Kordiovský, 2002).

„Hody trvají tři dny a každý den má svoje zvláštnosti, od kterých se odvíjí jeho příprava.“ (Baroušová, 2006, s. 23) Stárci a stárky jsou hlavními organizátory hodů. „Jejich povinností je postarat se o dobrý průběh hodové zábavy.“ (Vrbice, 2014, s. 157) Společně s chasou zajišťují všechno, co k hodům patří, tedy především muzikanty, máj, víno, přípravu sóla a propagaci akce plakáty. Důležité je také obstarání fotografa a kameramana, kteří vše zdokumentují. Jejich další povinností je účastnit se společně s krojovanou chasou hodů v okolních vesnicích (Baroušová, 2006). „Nedílnou součástí hodových příprav je i pořádání předhodového tančení, určeného především pro chlapce a děvčata, kteří si obléknou kroj poprvé. Starší členové je také zasvěčují do tradic hodů a objasňují jim některé zavedené zvyky.“ (Baroušová, 2006, s. 24)

Opravdové starosti stárcům, stárkám a chasě začínají týden před hody (Rosochová, Borovičková a Řeháková, 2017). Stárci musí pro své stárky vybrat z řad ženatých mužů staré stárky, kteří v hodové pondělí převzou jejich povinnosti (Jelínková, 1986). „Tito staří stárci většinou považují za čest svým stárcům pomáhat, radit, a zajišťovat řadu věcí i kolem stavění máje. Vypomáhají vínem, ale i svou prací, když je potřeba.“ (Baroušová, 2006, s. 31) V úterý před hody chlapci přivezou do sokolské zahrady z lesa máj a menší májky. „Na sóle a v jeho bezprostředním okolí chlapci v dalších dnech máj a menší májky čistí.“ (Baroušová, 2006, s. 39) Až jsou menší májky opracované, postaví je chlapci před domy stárek. (Jelínková, 1986).

Zatímco chlapci mají starosti s májí a menšími májkami, stárky a ostatní děvčata připravují stuhy z krepového papíru na ozdobu máje, májek a muzikantské budy. Také skládají mašličky z úzkých barevných stuh se špendlíky na jednotlivá taneční sóla (Baroušová, 2006).

Ve čtvrtek odpoledne dochází za pomoci mužů z dědiny na sóle ke stavění máje (Rosochová, Borovičková a Řeháková, 2016). „Stavění máje znamená vyvrcholení hodových příprav.“ (Baroušová, 2006, s. 39) Večerková (2015, s. 317) o máji píše následující: „Máj je středem obřadního prostoru, v němž probíhají zábavy a tance, a do daleka viditelným znakem hodů reprezentuje obec a její mládež.“

„Samotné hody začínají v sobotu, kdy od rána chodí stárci spolu s mužskou částí chasy v krojích po vesnici a za doprovodu dechové hudby zvou dům od domu mladé i starší

na hodové veselí.“ (Švachová, 1995, s. 421) Odpoledne se pak stárci s krojovanými chlapci a muzikanty vydají v průvodu po vesnici k první stárce. (Vrbice, 2014)

U první stárky už čekají všechna krojovaná děvčata. Když chasa v čele se stárky přijde k domu, rozestoupí se do půlkruhu. Nejdříve si stárci přijdou pro své stárky, a poté si postupně pro svá krojovaná děvčata chodí i ostatní krojovaní chlapci. Následně se všichni seřadí v hodový průvod (Vrbice, 2014). „V čele průvodu jde muzika, kousek za nimi první stárek a stárka, potom druhý a třetí stárkovský pár. Za letošními stárky jdou stárci z minulého roku a pak ostatní krojované páry. Za nimi si vykračují zbývající krojovaní chlapci, kteří nemají děvče do páru, a krojované děti.“ (Vrbice, 2014, s. 165) Na konci průvodu jsou ženatí muži v krojích, zvaní „ženáči“. Průvod krojovaných pochoduje až na taneční plac (Rosochová, Borovičková a Řeháková, 2016).

Po příchodu do sokolské zahrady krojovaní několikrát sólo obejdou. (Vrbice, 2014) Následuje slovo starosty, který předá fedro prvnímu stárkovi jako symbol převzetí vlády ze strany stárků nad pořádáním hodů. (Damborský a Kordiovský, 2002) Vzápětí stárci vyhlásí v muzikantské boudě „sólo starosta“, na které tancuje starosta s první stárkou a starostova manželka s prvním stárkem. „Poté si stárci vyhlásí „sólo stárci“, které také všechny tři páry odtančí. Po stárkovském sóle následuje „sólo krojovaní“, kdy tancují všechny krojované páry.“ (Vrbice, 2014, s. 166) Potom už tancují i ostatní hodoví hosté.

V průběhu odpoledne přijíždí přespolní chasy. „Přespolní chasa z každé obce přichází na sólo se zpěvem. Muzika jim zahraje pochod a chlapci s děvčaty obejdou sólo.“ (Vrbice, 2014, s. 166) Stárci je přivítají a zavdají jim vína. Po vytroubení fanfáry z muzikantské boudy stárci zvolají „Vítáme chasu z ...“ Pak dechová hudba zahraje verbuňkovou píseň a přespolní krojovaní chlapci zatančí verbuňk. Zatímco krojovaní mládenci verbuňují, dívky tančí vrtěnou (Jelínková, 1986). Po skončení tance místní stárci a mužská část chasy zavedou své tanečnice přespolním krojovaným chlapcům a následně vyzvou k tanci jejich krojovaná děvčata. Všichni si poté zatančí několik tanců. Následují volné taneční kousky.

Nedílnou součástí hodového veselí jsou tzv. „sóla“. Sóla představují tance, při kterých tancující páry přispívají dobrovolný obnos peněz organizátorům. Na oplátku jim dvojice krojovaných zavdá vína a daruje jim ručně připravenou mašličku s originální tematikou. Ta označuje, že pár už tančil a přispěl stárkům do sóla. K večeru vyhlásí stárci večeři. Domácí krojovaná mládež si rozdělí přespolní krojované chlapce a dívky a odvede si je domů, aby je pohostila večeří. Na večerní hodové veselí chodí v kroji už jen chlapci,

stárky a ostatní děvčata z chasy nosí civilní oblečení. Zábava pod májí obvykle trvá až do ranních hodin (Vrbice, 2014).

Hodové nedělní odpoledne začíná stejně jako v sobotu, jen s tím rozdílem, že se jde ke druhé stárce. Od ní se tentokrát pochoduje ke sklepům, kde probíhá focení všech krojovaných (Rosochová, Borovičková a Řeháková, 2016). Poté se jde průvodem na taneční plac. V neděli pod máj přijíždí nejvíce přespolních chas (Vrbice, 2014). Hodová zábava probíhá obdobně jako v sobotu.

Posledním hodovým dnem je pondělí. V tento den hraje tradičně k tanci a poslechu dechová hudba Lácaranka. Kapela, která si své jméno převzala od vrchu Láčary nacházejícího se právě v Kobylí (Pěňčík, 1998). I v pondělí se jde průvodem. Tentokrát ke třetí stárce. „Navečer pak převezmou hody staří stárci. Děje se to při zavádce, slavnostním obřadu, při němž stárek zavádí svou stárku starému stárkovi a zároveň mu předá všechny znaky své hodnosti. Tím oficiálně převezmou staří stárci hodovou zábavu.“ (Jelínková, 1986, s. 169) Děje se tak proto, aby se krojovaná mládež po dnech vypjaté obřadnosti mohla také bavit (Jilík, 2003). U zavádky je typické, že ačkoliv se zpívá na ustálené zavádkové melodii, text se každý rok mění. V textu se objevují především osobní věci týkající se stárků, stárek, chasy, ale také starých stárků (Vrbice, 2014). Po zavádce staří stárci vyhlásí „sólo osáci“, které je věnováno dětem. Kromě dětí smí však na taneční plac každý, kdo si chce užít uvolněnou atmosféru posledního hodového večera. (Jilík, 2003)

II. PRAKTICKÁ ČÁST

4 METODOLOGIE VÝZKUMU

V první kapitole teoretické části práce byly vymezeny základní pojmy vztahující se k problematice volného času. Ve druhé kapitole byla definována mládež. Mládež spadá do období dospívání, a proto byl popsán i charakteristický vývoj jedince v tomto období. Byl charakterizován volný čas a výchova ve volném čase. Byly vysvětleny motiv a motivaci mládeže. V poslední kapitole byla zmíněna obec Kobylí, která spadá do oblasti Hanáckého Slovácka. Stěžejní pro tuto práci byl popis volnočasové folklorní organizace. Teoretická část se stala východiskem pro výzkumné šetření.

V následujících kapitolách bude uveden výzkumný problém, výzkumné cíle a výzkumné otázky. Dále bude zdůvodněna strategie výzkumu a bude popsán výběr výzkumného souboru, metoda sběru dat i samotná realizace výzkumu.

4.1 Výzkumný problém

Výzkumný problém byl vymezen následovně:

- Motivace dospívajících ke členství ve stárkovské organizaci.

4.2 Výzkumné cíle

Hlavní výzkumný cíl:

- Zjistit, co motivuje dospívající ke členství ve stárkovské organizaci.

V návaznosti na stanovený hlavní cíl byly určeny následující dílčí cíle:

1. Zjistit, co dospívající ke členství ve stárkovské organizaci přivedlo.
2. Zjistit, co si dospívající myslí o stárkování.
3. Zjistit, jaký názor mají dospívající na věkové rozdíly mezi členy stárkovské organizace.
4. Zjistit, co dospívajícím členství ve stárkovské organizaci přináší.
5. Zjistit, co nejvíce ovlivňuje rozhodnutí dospívajících zůstat členy stárkovské organizace.

4.3 Výzkumné otázky

Hlavní výzkumná otázka:

- Co motivuje dospívající ke členství ve stárkovské organizaci?

Díličí výzkumné otázky se odvíjí od hlavní výzkumné otázky:

1. Co dospívající ke členství ve stárkovské organizaci přivedlo?
2. Co si dospívající myslí o stárkování?
3. Jaký názor mají dospívající na věkové rozdíly mezi členy stárkovské organizace?
4. Co dospívajícím členství ve stárkovské organizaci přináší?
5. Co nejvíce ovlivňuje rozhodnutí dospívajících zůstat členy stárkovské organizace?

4.4 Strategie výzkumu

„Vzhledem ke stanovenému výzkumnému cíli, kdy usilujeme o získání informací ze subjektivního vnímání osob na dané téma, jsme se rozhodli pro kvalitativní metodologický přístup s využitím situační analýzy.“ (Fotterová, 2014) Situační analýza je relativně novou výzkumnou metodou, která vychází ze zakotvené teorie. Využívá se například v antropologii, sociologii, psychologii či sociální práci (Kalenda, 2016). „Zatím však nedošlo k výraznému rozšíření situační analýzy do výzkumu vzdělávání, a to ani v zahraničí, ani v ČR.“ (Kalenda, 2016)

Situační analýza vychází ze čtveřice vzájemně propojených ideových zdrojů. Jedná se o tzv. studia vědy a technologie, teorii diskurzu a moci, symbolický interakcionismus a o koncepci sociálních světů a arén. (Kalenda, 2016) „Unikátnost těchto teoreticko-epistemologických východisek situační analýzy nespočívá v odděleném zdůrazňování výše zmíněných aspektů edukační reality, ale v jejich syntéze.“ (Kalenda, 2016)

Situační analýza klade důraz na to, aby výzkumník při zkoumání určitého jevu nepřihlížel jen k jevu samotnému, ale aby bral v potaz celou situaci, která ho konstituuje. „Situaci je chápána množina všech prvků, které utvářejí zkoumaný fenomén svým působením, a které lze podložit empirickými daty. Přenesení analytického důrazu z jednání na situaci neredukuje zkoumaný jev na předem identifikované projevy lidského chování a nevytrhává

jej ze vztahů, které jej spoluutvářejí, čímž je udržena komplexnost celé zkoumané situace. Zároveň to ve zkoumané situaci umožňuje zachycovat i unikátní a partikulární elementy, na které nemusí být brán zřetel, pakliže se výzkumník již od počátku soustředí pouze na jeden hlavní jev.“ (Kalenda, 2016)

Situační analýza má tedy několik výhod oproti klasické zakotvené teorii. První výhodou je, že nabízí mnohem komplexnější popis zkoumaného terénu. Usiluje o podrobné mapování všech jeho elementů a o postižení jedinečnosti zkoumané situace, což má za následek adekvátnější zachycení reality, než tomu je v případě tradiční zakotvené teorie, která se orientuje zejména na generalizované kategorie a axiální kódování. S první výhodou úzce souvisí druhá výhoda situační analýzy. „Zaměření se na situaci nám umožňuje věnovat se i okrajovým prvkům, které se v tradiční zakotvené teorii často stávají jen součástí obecně pojímaného kontextu zkoumaného jevu, a není patrné, jak s daným jevem souvisejí, respektive jak ho ovlivňují.“ (Kalenda, 2016)

Oproti zakotvené teorii dochází v situační analýze k tvorbě různých map ve všech fázích výzkumu, které slouží výzkumníkovi k co nejhlubšímu pochopení celé situace. Mapy jsou v tomto případě vizuálními pomůckami zachycujícími prvky přítomné v situaci a jejich vztahy. (Kalenda, 2016)

Smyslem tohoto výzkumného šetření je postihnout zkoumaný jev do hloubky, a proto se zdá být kvalitativní metodologický přístup s využitím situační analýzy jako nejvhodnější. Jelikož byly zjišťovány subjektivní názory informantů na zkoumané téma, nelze zjištěné výsledky výzkumného šetření zobecňovat na celou populaci.

4.5 Metoda sběru dat

Pro výzkumné šetření byla zvolena metoda rozhovoru. „Interview patří mezi nejobtížnější a současně nejvýhodnější metody pro získávání kvalitativních dat. Při jeho zvládnutí totiž nejde pouze o získávání potřebných sociálních dovedností a citlivosti, ale také o kultivaci schopností pozorovat a umění obě metody vzájemně provázat a dokázat z nich pro výzkum vytěžit maximum. Interview je prováděno obvykle s jednou, maximálně třemi osobami najednou.“ (Miovský, 2006, s. 155-156)

Pro výzkumné šetření bylo využito metody polostrukturovaného interview, neboť má hned několik výhod. První výhodou polostrukturovaného interview je, že výzkumník musí mít

připraveno minimum témat a otázek, které potřebuje probrat. „Má tak určitý stupeň jistoty, že všechna tato témata a otázky skutečně probrány budou.“ (Miovský, 2006, s. 160) Jako druhou výhodu uvádí, že na tato témata a otázky může výzkumník navázat doplňujícími otázkami, které mu pomohou postihnout zkoumaný jev do hloubky. Často právě tyto doplňující otázky přinášejí velmi užitečné informace. „Polostrukturovaný rozhovor se vyznačuje velkou pružností celého procesu získávání informací.“ (Hendl, 2016, s. 168)

Pro výzkumné šetření byly stanoveny následující okruhy otázek:

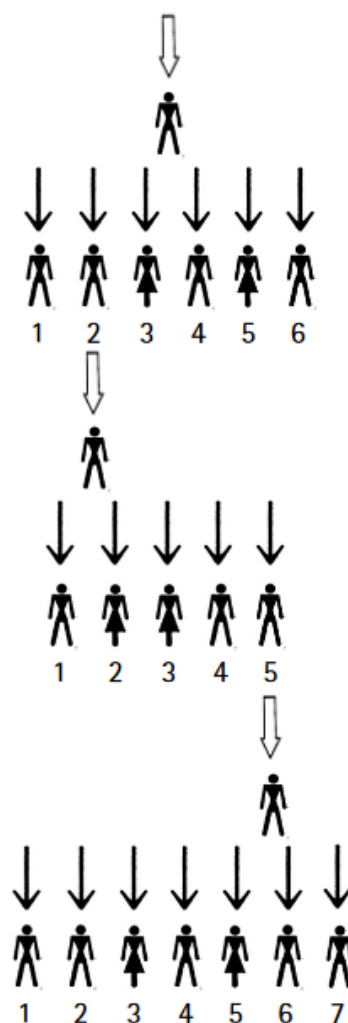
1. okruh – Základní informace o informantech a jejich primární motivace ke členství ve stárkovské organizaci.
2. okruh – Reakce okolí na členství ve stárkovské organizaci.
3. okruh – Klady a zápory stárkovské organizace.
4. okruh – Folklorní akce pořádané stárkovskou organizací a folklorní akce konané mimo obec Kobyly.
5. okruh – Současná motivace ke členství ve stárkovské organizaci.

4.6 Výzkumný soubor

„U kvalitativní metodologie není cílem volby výzkumného vzorku dosažení reprezentativnosti souboru. Důležité je, aby na základě vybraného souboru a s ohledem na stanovené cíle bylo dosaženo nasycení dat. Pro potřeby tohoto výzkumu jsme se rozhodli pro metodu záměrného výběru informantů, kteří splňují stanovená kritéria a s účastí na výzkumu souhlasí.“ (Fotterová, 2014) Prvním kritériem pro výzkumný soubor bylo, aby informant byl členem stárkovské organizace v obci Kobyly. Druhým kritériem byl věk informanta. Informant musel být v rozmezí od 15 do 20 let věku.

Aby byli získáni vhodní informanti, byla využita metoda sněhové koule. „Výběr vzorku metodou sněhové koule patří v oblasti kvalitativních metod k jedné z nejčastěji používaných.“ (Miovský, 2006, s. 131) Metoda sněhové koule je vhodná zejména při výběru jedinců, kterých je omezený počet a mezi kterými dochází ke kontaktům. Často se tato metoda využívá u zájmových skupin. „Metoda spočívá v počátečním vyhledání několika osob a poté v kontaktování těch dalších členů skupiny, na které již vybraní lidé odkázali.“ (Výběr metodou sněhové koule, 2018) Klíčový při výběru byl první informant.

Pomocí elektronické pošty byl osloven jeden potenciální účastník, který je členem stárkovské organizace. Zprávou byl seznámen se záměrem výzkumného šetření. Tento potenciální účastník souhlasil s účastí na výzkumu a poskytl kontakty na další vhodné informanty. Tito informanti rovněž poskytli kontakty na další členy stárkovské organizace. Noví potenciální účastníci byli opět osloveni elektronickou poštou a seznámeni s výzkumným záměrem. Následující obrázek slouží pro lepší pochopení principu metody sněhové koule.

Obrázek 1: Metoda sněhové koule (Příručka k provádění výběru metodou sněhové koule, 2003)

S účastí na výzkumu souhlasilo celkem pět žen a tři muži ve věkovém rozmezí od 15 do 20 let věku. Níže jsou uvedeny základní údaje o informantech, nejdříve slovně, a poté pro větší přehlednost i v tabulce.

Informant 1 – student, 19 let, má mladšího sourozence, členem stárkovské organizace je 4 roky, stárkoval jednou

Informant 2 – studentka, 17 let, jedináček, členem stárkovské organizace je 2 roky, chtěla by stárkovat

Informant 3 – studentka, 20 let, má staršího sourozence, členem stárkovské organizace je 5 let, stárkovala jednou

Informant 4 – student, 20 let, má staršího sourozence, členem stárkovské organizace je 6 let, stárkoval jednou

Informant 5 – studentka, 18 let, má mladšího sourozence, členem stárkovské organizace je 3 roky, chtěla by stárkovat

Informant 6 – student, 15 let, má staršího sourozence, členem stárkovské organizace je 1 rok, zatím není rozhodnutý, zda by chtěl stárkovat

Informant 7 – studentka, 17 let, má mladšího sourozence, členem stárkovské organizace je 2 roky, chtěla by stárkovat

Informant 8 – pracující, 19 let, má staršího sourozence, členem stárkovské organizace je 5 let, stárkovala jednou

Tabulka 1: Údaje o informantech (vlastní zpracování)

Informant	Jméno informanta*	Pohlaví	Věk
1	Jednička	muž	19 let
2	Dvojka	žena	17 let
3	Trojka	žena	20 let
4	Čtyřka	muž	20 let
5	Pětka	žena	18 let
6	Šestka	muž	15 let
7	Sedmička	žena	17 let
8	Osmička	žena	19 let

* Jména informantů byla anonymizována

4.7 Realizace výzkumu

Realizace výzkumu probíhala v obci Kobylí od února do března 2019. Se všemi informanty bylo komunikováno pomocí elektronické pošty a byl sjednán čas i místo schůzky. Všichni informanti preferovali jejich přirozené prostředí. Rozhovory se prováděly převážně individuálně, ve dvou případech se rozhovory uskutečnily se dvojicí informantů. Před realizací výzkumu polostrukturovaným interview byla provedena pečlivá příprava. Byly stanoveny základní okruhy otázek, které posloužily k zodpovězení zkoumaných výzkumných otázek a dovedly rozhovor ke stanoveným výzkumným cílům.

Účastníci výzkumu byli informováni o průběhu a okolnostech výzkumu. Od každého informanta byl získán písemný informovaný souhlas s účastí na výzkumu a s nahráváním rozhovoru na diktafon. U informantů, kteří nedosáhli věku 18 let, byl získán písemný informovaný souhlas s účastí na výzkumu a s nahráváním rozhovoru na diktafon i od jejich zákonných zástupců.

Účastníkům výzkumu bylo řečeno, že poskytnutá data budou zpracována pouze pro účely této bakalářské práce. Rovněž byli ujištěni o zachování jejich anonymity. Bylo jim sděleno, že mohou kdykoliv v průběhu výzkumu odstoupit a ukončit tak spolupráci. Informanti byli obeznámeni, že pokud pro ně bude položena otázka velmi citlivá, nemusí se k ní vyjadřovat.

Na začátku polostrukturovaného interview bylo snahou prolomit případné psychické bariéry. Několika úvodními otázkami bylo ověřeno, zda jsou účastníci vhodnými informanty pro tento výzkum. Zásadní pro účely výzkumu bylo vytvoření vztahu vzájemné důvěry mezi tazatelem a informantem. Otázky byly formulovány jasným způsobem, aby jim informanti správně rozuměli. Informantům bylo pozorně nasloucháno a dáváno jim tím najevo, že o jejich odpověď je zájem. Také jim byl vždy poskytnut dostatek času na promyšlení odpovědi.

5 ANALÝZA ZÍSKANÝCH DAT

Po realizaci kvalitativního výzkumného šetření byla získaná data analyzována v následujících krocích:

1. Provedení doslovné transkripce všech rozhovorů a následné podrobení otevřenému kódování a doplnění poznámkami. To umožnilo identifikovat klíčové prvky motivace mládeže navštěvovat stárkovskou organizaci.

2. Vytvoření neuspořádané mapy, založené na identifikovaných prvcích.

Obrázek 2: Neuspořádaná mapa – Zaměřena na motivaci mládeže ke členství

ve stárkovské organizaci (vlastní zpracování)

3. Všech 64 prvků zahrnutých v neuspořádané mapě bylo rozděleno do sedmi klíčových kategorií.

Tabulka 2: Struktura uspořádané mapy (vlastní zpracování)

Prvotní motiv	Reakce ostatních na členství	Stárkování
<ul style="list-style-type: none"> ▪ Být stejný ▪ Vzhlížím ke starším ▪ Touha po pozornosti ▪ Krása kroje ▪ Vstupné zdarma ▪ Skupina přátel ▪ Naučit se nové věci ▪ Rodina chtěla, abych byl členem ▪ Donucení ke členství ▪ Zisk ▪ Trávím volný čas smysluplně 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Podpora od přátel ▪ Podpora v rodině ▪ Rodiče nesdílí mé nadšení 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Organizátor ▪ Zodpovědnost ▪ Vyčerpanost ▪ Pocta ▪ Zkušenosti ▪ Participace rodičů
Pozitiva členství		
<ul style="list-style-type: none"> ▪ Učení se od starších ▪ Víím, co si obleču ▪ Autonomie ▪ Muzika ▪ Navazování přátelských vztahů ▪ Zainteresovanost obce ▪ Vesnická pospolitost 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Upevňování vztahů s přáteli ▪ Navazování partnerských vztahů ▪ Zdokonalení tanečních schopností ▪ Nové známosti ▪ Zábava ▪ Tancování 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Soudržnost obcí ▪ Ostatní nám skládají komplimenty ▪ Zážitky ▪ Upevňování vztahů s rodinou ▪ Poznávání nových míst ▪ Radost
Negativa členství	Věkové rozdíly mezi členy	Současný motiv
<ul style="list-style-type: none"> ▪ Posmívání se ▪ Finanční zátěž ▪ Riziko úrazu ▪ Spory ▪ Časová náročnost ▪ Fyzická bolest ▪ Stres ▪ Fyzicky náročná práce ▪ Starosti 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Vzájemná pomoc ▪ Vzájemné obohacení ▪ Berou mě mezi sebe ▪ Intergenerační rovnost 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Silné přátelské pouto ▪ Udržení tradice ▪ Ve členství vidím význam ▪ Úcta ke kroji ▪ Myslím i na své děti ▪ Stále mě to baví ▪ Vidět se s přáteli ▪ Odpočinek od školních povinností ▪ Chození v kroji je můj koníček ▪ Zpětná vazba ▪ Vidím radost ostatních ▪ Rodina je na mě pyšná

Zásadní vliv na dospívající měli také vrstevníci, kteří již ve stárkovské organizaci působili, anebo kteří o stárkovskou organizaci projevovali zájem.

Dvojka: *„Hodně mě lákali kamarádi, kteří už dávno byli ve stárkovské organizaci“*

Jednička: *„Všichni z ročníku chodili v kroji, tak jsem chtěl taky chodit a hlavně starší, což jsem vždycky chtěl být jako oni. Takže jsem se k nim přidal a byl jsem vždycky rád, když jsem mohl být s nimi a zvát holky k tanci.“*

Šestka: *„... mně se to líbilo a šli tam aj kamarádi, tak jsem šel s nimi. Hlavně, abych třeba nebyl sám vždycky, samotnému se mně tam nechtělo.“*

Někdo do členství vstoupil jen z vlastní zvědavosti a kvůli touze naučit se něco nového.

Sedmička: *„Mě do toho nikdo nenutil. Já jsem se rozhodla sama.“*

Jednička: *„... hlavně ti mladí, protože ti tam jdou především kvůli tomu, aby se něco naučili.“*

Někteří dospívající si členství ve stárkovské organizaci museli dokonce prosadit u svých rodičů.

Osmička: *„Rodiče první úplně nadšení nebyli, protože k tomu přichází spousta povinností. Zařizování kroje, kdo mě bude oblíkat, kdo vyžehlí sukň [...] tak první nadšení moc nebyli, ale potom už si na to nějak zvykli a podporují mě.“*

Většina dotazovaných pociťuje podporu rodiny a přátel. Často také vnímají podporu a zájem svých vrstevníků a spolužáků, kteří toto prostředí neznají a nevyrostali v něm, což je pozoruhodné.

Trojka: *„... hlavně třeba kamarádi ze střední školy v Brně, co to neznají, jsou třeba z Vysočiny a tak [...] tak se jim to hrozně líbilo, že tady takový tradice udržujeme, protože oni tam nic takovýho nemají [...] mají se na co podívat, když přijedou.“*

Čtyřka: *„... chodím na VUT v Brně a tam mnoho lidí chodí také v kroji, i když jsou od Brněnska nebo tak. A když jim řeknu, že chodím v kroji, tak i ti, kteří nechodí v kroji, mě spíše podporují a závidí mi to, než aby se mi smáli“*

Stárkovská organizace každoročně pořádá Štěpánskou zábavu, Krojovaný ples a Krojované hody. Většinu informantů nejvíce baví Krojované hody, ačkoliv zastávají názor, že každá folklorní akce má svá specifika a tím je jedinečná a nenahraditelná.

Čtyřka: „... je dobrý, že na hody prostě celá obec vypne a nedívá se doleva doprava a co se děje v politice, ale hledí se jenom na tři dny a každý si to jde pořádně užít.“

Folklorní akce pořádané stárkovskou organizací vytvářejí vhodné prostředí k setkávání se s přáteli a rodinou, čímž podporují upevňování vzájemných vztahů.

Dvojka: „Nejvíce se setkávám s mými kamarády, protože mě všichni dojedou podpořit, protože jsou rádi, když mě vidí, jak jsem šťastná, jak chodím v kroji.“

Trojka: „... je pravda, že mám pár rodinných příslušníků, který vidím právě jenom na ty hody, protože bydlí třeba v Pardubicích a přijedou jenom na hody, na ty tři dny v létě.“

Členové stárkovské organizace musí reprezentovat obec doma, ale i v okolních obcích. Tuto úlohu však zdaleka nevnímají jen jako povinnost, ale také jako zábavu. Mládeži se líbí, jak se jim okolní chasa věnuje.

Jednička: „... vždycky jezdíme do okolních vesnic a předvádíme náš kroj, kulturu naší vesnice.“

Osmička: „... jezdíme skoro na každé hody v okolí jako přespolní chasa, kde jsme i v jiných krojích [...] jsme vlastně v přespolních krojích, které jsou menší a funguje to tak, že tam přijedeme a jdeme na nástup, který spočívá v tom, že nás stárci z té dané vesnice přivítají [...] kluci zazpívají písničku a začne se verbovat, my holky jdeme do kolečka a potom si pro nás přijde ta chasa, ti stárci z té dědiny a zatančíme si, takže to je fajn, to si vždycky myslím, že si to všichni užíváme [...] my co jsme přespolní.“

Dvojka: „... vždycky nás každý přijme s radostí, pozve nás na večeri, pak si večer užijeme sóla, pobavíme se a je to prostě takový hrozně milý, že se takto vesnice mohou spojit a nikdo nemá mezi sebou žádné spory a všichni se mají tak nějak rádi.“

Folklorní akce jsou společenské události odehrávající se v různých koutech kraje. Tento fakt považují dotazovaní za jeden z velkých přínosů do svých životů. Někteří z nich objevili nová místa, nové přátele a své protějšky.

Pětka: „... díky hodům jsem poznala ostatní vesnice okolo a lidi v nich.“

Dvojka: „... poznala jsem hodně nových kamarádů, na které bych normálně nenarazila, protože někteří bydlí hodně daleko a jsem za to velice ráda, protože někteří z nich jsou moji velice dobří kamarádi a nedovedla bych si bez nich představit život.“

Jednička: „... hodně lidí jsem neznal a právě díky těmto akcím jsem se dostal k mnoha lidem, kteří jsou mi teď blíž než někteří, které jsem znal dřív.“

Čtyřka: „... mám jednoho z nejlepších kamarádů, kterým se stal kluk z dědiny, o které jsem do té doby ani nevěděl, kde leží.“

Pětka: „... mám díky tomu přítele.“

Čtyřka: „... když jezdím tady ve vlaku po našem regionu, tak už si přisedávají i z jiných dědin lidé, které bych bez stárkovské organizace nepoznal.“

Velkou roli v motivaci hraje lidový kroj, který je v obci Kobylí bohatě zdobený. Informanti však často uváděli, že kroj stojí nemalé peníze a jeho příprava je značně časově náročná.

Jednička: „Já jsem se vždycky v kroji cítil dobře, vždycky jsem v něm dobře i vypadal, teda si myslím, takže sem vždy rád v tom kroji, že se můžu takhle předvést před holkami i před kamarády.“

Dvojka: „... baví mě nosit kroj. Kroj vnímám velice vzácně a jsem ráda, že v něm můžu chodit, protože když už třeba přijedou nějakí turisté a já někde jdu v kroji, tak si nás všichni fotí, protože takové věci oni u nich nemají a jsou velice rádi, že tady toto mohli poznat [...] a my jim o tom vykládáme, co všechno to obnáší [...] oni jsou z toho úplně nadšeni [...] pro mě je to něco jako srdeční záležitost.“

Trojka: „... v kroji nám to sluší [...] tady ten kroj to je takový honosný. Všichni si říkají, ta je hezká, ta má pěknou barvu sukně.“

Tento úryvek rozhovoru ukazuje, jak se přeměnilo prvotní nadšení dospívajících v hlubší zájem o folklor. Výzkumný vzorek se baví o zapůjčení kroje a následně o jeho koupi.

Sedmička: „... *ten první rok, co jsem začala chodit, tak byl víceméně celý půjčený až na pár maličkostí a potom vlastně jsem se rozhodla, že v tom budu chodit i další roky, tak jsme měli víceméně už všechno připravené svoje, babička nechala ušít vlastně skoro všechny části toho kroje, jenom sukně naše úplně nejsou, ty máme vypůjčené.*“

Šestka: „*Já jsem ho měl půjčený.*“

Sedmička: „*Protože jsi nevěděl, že tě to tak chytne.*“

Šestka: „*No chytlo mě to, tak teď se mi šije kroj.*“

Touha po pozornosti hraje u adolescentů zásadní roli. To, že kroj je něco výjimečného, co nemá každý, si uvědomuje nejeden dotazovaný.

Trojka: „... *jsem ráda středem pozornosti.*“

Jednička: „... *mladí jsou, si myslím, rádi, když jsou v kamerách a ve foťácích.*“

Smysluplné trávení volného času je pro mládež motivací.

Osmička: „*Rodiče [...] mě podporují a myslím si, že jsou rádi, že dělám vlastně něco takovýho, a že nejsem někde venku a nepoflakuju se a dělám něco užitečného pro naši vesnici, a že to není žádný vandalství nebo sprejerství, drogy a takhle.*“

Finanční zisk je také jedním z motivů, proč se dotazovaným zdá členství atraktivní.

Trojka: „... *očekávala jsem od členství, že z toho kápnou nějaký ty peníze, že něco vyděláme.*“

Zásadní je pro informanty i zpětná vazba, kterou dostávají od svých rodičů a přátel.

Dvojka: „... *nejlepší je na tom to, že potom vidíme tu radost ostatních lidí, co se přijdou podívat na ty hody, a když vidíme, jak jsou šťastní a jak si to užívají ten večer [...] Vyvolává to ve mně velkou radost, protože když my se na tom tak těžce podílíme*

a zažíváme u toho těžké chvíle, občas se i hádáme, tak to pak velice potěší, když nám to někdo pochválí.“

Přínos členství dospívající vidí ve zdokonalování tanečních schopností při nácviku jednotlivých tanců.

Dvojka: *„... všichni se sejdeme na sóle, zapnou se dechovky a prostě se zkouší tancovat, první to zkouší ti mladí mezi sebou a pak, když něco nechápou, tak přijde starší a začne jim vysvětlovat kroky nebo techniku, jak to má provést.“*

Členství informantům poskytuje i odpočinek od školních povinností.

Dvojka: *„... jsem ráda, že se můžu odreagovat od učení a pobavit se s kamarády.“*

Pro každého krojovaného je velkou ctí, když je zvolen stárkem nebo stárkou. Stárkování by se dalo nazvat třešničkou na dortu celého členství. Informanti si o stárkování myslí, že je to veliká zodpovědnost, ale také nesmírná pocta. Ti, kteří už mají stárkování za sebou, na něj velmi rádi vzpomínají.

Trojka: *„Stárkovala jsem, když mi bylo čerstvých osmnáct a byl to asi ten nejhezčí rok za tři roky, co jsem chodila v kroji, protože to bylo všechno na nás [...] ta organizace.“*

Čtyřka: *„... musím říct, že to byla jedna z nejpříjemnějších zkušeností v životě, jelikož víceméně šéfuje na tři dny celé obci a starosta je někde až za vámi a prostě máte to pod palcem a řídíte si, kde bude muzika, jaká bude muzika, kam se půjde a prostě jste takovej, aspoň na tři dny, šéf vesnice [...] dalo mi to i do života, jakože organizačně a tak, protože zařizovat takovou akci pro tisíce lidí není žádná sranda, ale v takové zaběhlé organizaci, jako je stárkovská organizace v Kobylí, si myslím, že to mnoho věcí ulehčí [...] je to o mnoho lepší než v jiných dědinách.“*

Jednička: *„... musíte mít všechno zajištěné, což je velice stresující [...] a nesmí se stát žádná chyba [...] nemůžete to zaručit, ale snažíte se o to.“*

Trojka: *„... pro všechny lidi jsme vzor, když zrovna procházíme kolem jejich domu.“*

Informanti, kteří doposud ještě neměli tu čest si stárkování vyzkoušet, často uváděli, že rozhodně mají zájem být jednou stárkem nebo stárkou.

Dvojka: „... určitě bych chtěla stárkovat, protože je to čest [...] je to sice velká zodpovědnost, ale také zkušenost.“

Sedmička: „... přemýšlím a chci stárkovat [...]chci určitě [...]strašně se mi to líbí.“

Najdou se i tací, kteří zvažují pro i proti stárkování a nejsou plně rozhodnutí.

Šestka: „... už jsem přemýšlel hodněkrát, ale nevím, je to hodně starostí [...] třeba bych jednou byl[...] mě jenom nelákají ty starosti, co jsou okolo toho.“

Na věkové rozdíly mezi členy stárkovské organizace pohlíží všichni dotazovaní pozitivně.

Dvojka: „Jsem ráda, že je to společenství tak různých věkových rozdílů, protože ti starší vždycky pomůžou těm mladším a naučí je tancovat a všechno jim okolo toho řeknou, co potřebují vědět.“

Trojka: „... mnohdy ani nejde poznat ten věkový rozdíl.“

Sedmička: „... já si myslím, že je to tak i dobře, že jsou tam mladší i ti starší, že ti starší si vlastně pod sebe vezmou ty mladší [...] berou je prostě jako rovnocenný [...] všichni tam drží pospolu [...] na věk se určitě nehledí.“

Mezi současný motiv členů stárkovské organizace patří především to, že ve členství vidí význam. Jedná se o udržení tradice s dlouhou historií. Je překvapivé, že hodně informantů přemýšlelo nad budoucností a nad dětmi, které by jednou mohli v této tradici pokračovat.

Čtyřka: „Tak já, jako správnej vesničan, to tak mám prostě rád [...] ty tradice a nějakou tu vesnickou zábavu a dělali to naši otcové [...] tak prostě děláme to, co oni [...] líbí se mi, že to dělal někdo už před nama, a že to má nějaký smysl a má to nějakou historii [...] je to krásný zvyk a jsem rád, že se přenesl až do dnešní doby, kdy už lidé spíš tráví čas na počítači.“

Trojka: „... jsem ráda, že můžeme dodržovat ty tradice a předávat je dál, aby třeba za dvacet let moje děti viděli, že je to fajn ty hody, že ta mamka to dělala proto, abychom taky mohli chodit v kroji.“

Stárkovská organizace se v obci těší velké oblibě, což se projevuje uznáním, které občané členům této organizace projevují. Pozitivní zpětná vazba podněcuje mládež k setrvání v organizaci, stejně jako ji motivují zážitky se členy této organizace. Někteří z dotazovaných vnímají členství jako specifický způsob života.

Dvojka: „... vidím, jak jsou lidé šťastní a jak nám to potom zpětně všichni chválí, jak si to moc užili na těch hodech.“

Dvojka: „... vždycky mě baví nacvičovat besedu, protože to je něco jiného, není to úplně klasické tancování [...] je to velká zábava, protože se u toho všichni nasmějeme už i na zkouškách, když se někomu něco nepovede.“

Čtyřka: „... je to takový životní styl.“

Osmička: „... bavíme se tam, tancujeme, zpíváme, občas to je i tak, že se vezme gril a grilujeme.“

Čtyřka: „Rozhodně nám to přineslo strašně moc zážitků, třeba si teď vybavuji naše seznámení s přítelkyní.“

Velkou roli v současné motivaci hrají i přátelé, kteří stále ve stárkovské organizaci setrvávají.

Dvojka: „Velice mě ovlivňuje to, že prostě mám skupinu lidí, kteří mě mají rádi, a nikdy bych takové lidi nechtěla opustit, protože někteří z nich jsou moji nejlepší kamarádi a nedovedla bych si bez nich představit normální den nebo prostě kdybych se s nima někdy neviděla, velice by mě to mrzelo.“

Jiní vidí krásu kroje jako to hlavní, proč chtějí ve členství pokračovat.

Sedmička: „... i když jsem byla poprvé, tak jsem se těšila, že si ten kroj obleču, takže si myslím, že jde hlavně o ten zážitek v tom kroji.“

Osmička: „... to že si můžu třeba vzít nějakou novou vrchní sukni nebo vždycky něco nového. Každý rok se snažíme mít něco nového na kroji.“

Informanty stále motivuje i to, že rodině dělají radost.

Pětka: „... je to něco výjimečného [...] všem se to líbí [...] v rodině jsou na nás pyšní a podporují nás, vaří večere a chystají nám kroj, oblíkají nás do kroje.“

Trojka: „Babička [...] je vždycky ráda, že si to každý rok obleču, a to kdybych jí řekla: „babi, letos už nepůjdu“, tak by byla asi nešťastná. Už je starší, ale vždycky se těší na hody, že může ty sukně naškrobit, může to nažehlit, všechno to vyprat [...] tam nějaká mašlička je utržená, tak to zase přišije [...] vyživá se v tom hrozně před ty hody, takže o to ju připravit, to by bylo pro ňu asi peklo. A nemohla by se chlubit před těma svýma kamarádkama, s kterýma tam chodí na hody, že to je moje vnučka, tak to bych jí nemohla udělat.“

Některé adolescenty členství zkrátka pořád naplňuje.

Pětka: „... pořád nás to ještě baví [...] naplňuje nás to [...] je to teď náš smysl života.“

Čtyřka: „... já si myslím, že za chvíli tomu bude konec, protože přijde asi nějaká svatba a tak [...] teďka se mi líbí, že třeba ti mladí už mají takovou úctu a už si nechají i poradit v něčem, a že z nich nevychováme drzý spratky, ale prostě, že se z nich stávají normální lidé, kteří se dokáží ke starším chovat slušně a vzít si k srdci, když jim někdo něco radí.“

Pětka: „Takže ses stal takovým učitelem?“

Čtyřka: „Ano, s žáka se stal učitel.“

6 SHRnutí VÝzkUMU

Analýza dat provedená metodou situační analýzy zcela naplnila výzkumné cíle. Z analýzy vyplynuly následující informace, které poskytly odpovědi na stanovené výzkumné otázky. Většina dospívajících se ke členství ve stárkovské organizaci dostala na podnět svých rodičů a prarodičů, kteří byli v minulosti členy stárkovské organizace, a proto chtěli, aby jejich děti v této tradici pokračovaly. Rodiče a prarodiče dospívající často už odmalička do kroje oblékali a navštěvovali s nimi různé folklorní akce, aby u nich rozvinuli pozitivní vztah k folkloru. Někteří dotazovaní však uvedli, že ke členství ve stárkovské organizaci nebyli ze strany rodiny nijak vedeni. O stárkovskou organizaci se začali zajímat až na popud svých přátel, kteří zde již působili anebo působení zvažovali. Našli se zde i dospívající, kteří do stárkovské organizace vstoupili jen kvůli vlastní zvědavosti a touze naučit se něčemu novému. Někteří informanti také uvedli, že je motivoval i finanční zisk. Všechny adolescenty však spojuje podpora ze stran rodičů a přátel.

Nejdůležitějšími osobami stárkovské organizace jsou stárci a stárky. Svolávají schůzky chasy a zodpovídají za přípravu a průběh folklorních akcí. Všichni dotazovaní považují stárkování za čest. Ti z nich, kteří již mají stárkování za sebou, na něj velmi rádi vzpomínají. Informanti, kteří dosud nestárkovali, zmiňovali, že by rádi měli dříve či později tu čest.

Členové stárkovské organizace každoročně pořádají Štěpánskou zábavu, Krojovaný ples a Krojované hody. Informanti často uváděli, že je nejvíce baví Krojované hody, protože se jedná o třídní letní slavnost, během které prožijí nespočet zážitků.

Členství mládeži dává opravdu hodně. Učí se samostatnosti, zodpovědnosti a zdokonalují si své organizační schopnosti. Jako přínos vidí i to, že se na folklorních akcích mohou setkávat s rodinou a přáteli. Na akcích konaných mimo obec Kobyly navíc poznávají nová místa a přátele. Velký přínos dospívající spatřují i ve věkových rozdílech mezi členy stárkovské organizace. Starší členové předávají těm mladším své zkušenosti a učí je tančit.

Jedním z lákadel členství je možnost oblékání se do místního kroje. Tento lidový oděv se považuje za speciální druh oděvu, který na sebe poutá mnoho pozornosti. Pozornost je také jedním z motivů pro mládež k účasti ve spolku. Stejně tak i tancování a smysluplné trávení volného času podněcuje mládež ke členství.

Nemalou roli v minulé i současné motivaci hraje rodina a přátelé, kteří informanty ve členství stále podporují. Současným motivačním prvkem mládeže ke členství ve stárkovské organizaci jsou členové organizace, kteří v ní stále setrvávají a s nimiž je pojí velké množství zážitků. Důležitým motivem pro adolescenty je i snaha udržet tradici v obci Kobylí.

Osmička: *„Je dobré, že je tady pořád ta tradice, i mezi těma mladýma [...] i když jsou sociální sítě a všechny ty nové vymoženosti [...] a i když se to všechno sdílí na facebooku a instagramu, tak to pořád neupadá a ti mladí lidi to chtějí dělat.“*

7 DISKUSE

Hájek, Hofbauer a Pávková (2008) tvrdí, že pro všechno, co děláme, máme nějaké motivy. Vágnerová, (2016, s. 330) uvádí, že: „vznik motivu závisí na vnitřním psychickém i somatickém stavu jedince, ale i na vnějších podnětech. Z hlediska vnitřního stavu je zdrojem motivu potřeba, která se stává impulzem k nějaké aktivitě.“ Mezi tyto potřeby mládeže k navštěvování stárkovské organizace patří především naučit se něco nového, zdokonalit si své taneční schopnosti, uznání ostatních, touha po zisku, pocit smysluplného trávení volného času, touha po pozornosti, potřeba někam patřit, ale také snaha udržet tradici. „Z hlediska vnějšího prostředí může působit motivačně pobídka, tj. vnější podnět, který vyvolává vznik potřeby a s ní související motiv.“ (Vágnerová, 2016, s. 330) Mezi vnější podněty mládeže k navštěvování stárkovské organizace patří pobídky od rodiny a přátel.

Stárkovská organizace zahrnuje skupinu lidí, která se vyznačuje stejným zájmem. Hájek, Hofbauer a Pávková, (2008) se shodují v tom, že zájmová činnost je často prostředkem relaxace, odpočinku a může sloužit také k regeneraci sil. Po provedení analýzy rozhovorů je možné s jejich tvrzením souhlasit. Informanti se několikrát zmínili, že členství jim poskytuje odpočinek od školních povinností.

Hájek Hofbauer a Pávková (2008, s. 164) dále sdělují, že: „zájmová činnost vhodně rozvíjí samostatnost, tvořivost a zdravou společenskou aktivitu“. Němec (2002, s. 25) navíc prohlašuje, že: „aktivní účastí na zájmové činnosti se jedinci učí plánovat činnosti a řešit vzniklé problémy.“ S těmito autory lze rovněž souhlasit, jelikož dotazovaní nejednou uváděli, že je členství v mnohém posunulo. Především se naučili samostatně a zodpovědně plnit potřebné úkoly, řešit spory, tančit, nést zodpovědnost za své chování, pracovat v kolektivu a rozvíjet kreativitu. Adolescenti si také zlepšili své organizační schopnosti a získali nové zkušenosti.

Macek (2003) zastává názor, že dospívající jedinci mají zvýšenou potřebu někam patřit, podílet se na něčem a něco s druhými sdílet. Při analýze rozhovorů se myšlenka tohoto autora potvrdila. Mládež do stárkovské organizace většinou přišla se svými přáteli, protože chtěli ve svém volném čase dělat něco užitečného.

Vágnerová (2012) tvrdí, že dnešní dospívající usilují o co nejranější získání větších práv a svobody rozhodování, ale povinnosti a zodpovědnost přijímají značně neochotně. Toto se dá demonstrovat na pozici stárka a stárky. Z realizovaných rozhovorů je patrné,

že informanti o stárkování zájem mají. Tato funkce však obnáší velkou zodpovědnost, na kterou se někteří z nich ještě necítí být dostatečně připraveni.

Hájek, Hofbauer a Pávková (2008, s. 70) zmiňují, že: „úspěchy ve volnočasových aktivitách přináší pocit uspokojení, příležitost k seberealizaci a kladnému sebehodnocení“. Z analýzy rozhovorů vyplynulo, že informanty ve členství motivuje zpětná vazba a uznání, kterého se jim dostává od svého okolí.

Hájek, Hofbauer a Pávková (2008) navíc prohlašují, že zájmová činnost má preventivní funkci a dokáže ve značné míře předcházet rizikovému chování. S jejich tvrzením je možné souhlasit, jelikož navštěvování stárkovské organizace zabere mládeži velkou část volného času, a tím eliminuje nežádoucí jednání vůči sobě nebo druhým lidem.

ZÁVĚR

Tato bakalářská práce se zabývala motivací mládeže navštěvovat volnočasovou folklorní organizaci. Práce byla rozdělena na teoretickou a praktickou část.

Teoretickou část byla rozčleněna do tří na sebe navazujících kapitol. V první kapitole byly vymezeny důležité pojmy vztahující se k problematice volného času. Ve druhé kapitole byla charakterizována mládež a období adolescence. Podrobněji se práce zabývala volným časem a výchovou ve volném čase mládeže. Byly uvedeny funkce volnočasových aktivit a zmíněny zájmové činnosti. Ve třetí kapitole byla vymezena oblast Hanáckého Slovácka, jehož součástí je obec Kobylí, popsána poloha obce, její historie a představena stárkovská organizace. Teoretická část byla koncipována tak, aby korespondovala s praktickou částí.

Praktická část se věnovala výzkumnému šetření, jehož cílem bylo zjistit motivaci mládeže ke členství ve stárkovské organizaci. Vzhledem ke stanovenému výzkumnému cíli, kdy bylo záměrem získat informace ze subjektivního vnímání osob, bylo rozhodnuto o kvalitativním metodologickém přístupu. Při výběru výzkumného souboru byla využita metoda sněhové koule. Výzkumný vzorek tvořilo celkem 8 informantů ve věku od 15 do 20 let věku. Výzkumné šetření bylo realizováno polostrukturovaným interview, které obsahovalo pět okruhů otázek. Ty posloužily k zodpovězení výzkumných otázek a dovedly rozhovor ke stanoveným výzkumným cílům. Ke zpracování dat byla využita relativně nová výzkumná metoda - situační analýza, neboť se soustředí na všechny prvky přítomné ve zkoumané situaci, a tím nabízí komplexnější pohled na zkoumaný fenomén. Takto provedená analýza zcela naplnila výzkumné cíle.

Z analýzy rozhovorů vyplynulo, že mládež se ke členství ve stárkovské organizaci dostala zejména na pobídku rodiny a přátel. Někteří se stali členy pouze ze zvědavosti, touze přiučít se něčemu novému či za vidinou finančního obohacení.

Dominantní postavení v této volnočasové organizaci mají stárci a stárky. Stárkování považují všichni informanti za čest. Dospívající, kteří už tuto funkci v minulosti vykonávali, na ni velmi rádi vzpomínají. Ti z nich, kteří ještě nestárkovali zmiňovali, že by v budoucnu být stárkem nebo stárkou chtěli.

Všichni dotazovaní se shodují, že věkové rozdíly mezi členy stárkovské organizace jsou velkým přínosem. U dospívajících dochází k vzájemné pomoci, ať už při nácviku tanců, nebo při plnění úkolů nezbytných pro přípravu folklorních akcí.

Adolescenti se ve stárkovské organizaci učí samostatnosti a zodpovědnosti. Kromě toho rádi pořádají folklorní akce a velmi je baví se na těchto akcích setkávat s přáteli a rodinou. Mládež si také užívá předvádět se před nimi v lidovém kroji, který považují za něco krásného. Užívají si i navštěvování folklorních akcí mimo obec Kobylí, jelikož je okolní chasa vždy přijme s radostí a navíc díky tomu často poznají nová místa a přátele.

K působení ve stárkovské organizaci mládež motivuje více podnětů. Je to především pocit smysluplného trávení volného času, touha po pozornosti, tanec, ale také podpora rodiny a přátel. Motivací je pro adolescenty i lidový kroj, který má v obci Kobylí dlouholetou historii.

Členy ve stárkovské organizaci stále udržují přátele, se kterými je pojí velké množství zážitků. Uznání a pozitivní zpětná vazba, kterou dostávají od svého okolí, hraje v současné motivaci také velkou roli. Hlavním motivem k setrvání členů ve stárkovské organizaci je však snaha zachovat tradici.

SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY

- BAROUŠOVÁ, Hana, 2006. *Stárci a stárky ve Velkých Bílovicích*. Velké Bílovice: Město Velké Bílovice. ISBN 80-239-7055-0.
- BERGER, Kathleen Stassen, 2014. *The developing person through the life span*. Ninth edition. New York, NY: Worth Publishers. ISBN 978-1-4292-8381-6.
- BLATNÝ, Marek, ed., 2016. *Psychologie celoživotního vývoje*. Praha: Univerzita Karlova, nakladatelství Karolinum. ISBN 978-80-246-3462-3.
- BROUČEK, Stanislav a Richard JEŘÁBEK, ed., 2007. *Lidová kultura: národopisná encyklopedie Čech, Moravy a Slezska*. Praha: Etnologický ústav Akademie věd České republiky v Praze a Ústav evropské etnologie Filozofické fakulty Masarykovy univerzity v Brně v nakl. Mladá fronta. ISBN 978-80-204-1450-2.
- CARR-GREGG, Michael a Erin SHALE, 2010. *Pubertáči a adolescenti: průvodce výchovou dospívajících*. Praha: Portál. Rádcí pro rodiče a vychovatele. ISBN 978-80-7367-662-9.
- COUFAL, Josef, 1999. *Slovník nářečí obce Kobyly a okolí*. 2. vyd. Kobyly: Muzeum obce Kobyly.
- DAMBORSKÝ, Vít a Emil KORDIOVSKÝ, 2002. *Kobyly, dědina--*. Znojmo: FPO. Knižnice Jižní Moravy. ISBN 80-902-8637-2.
- HÁJEK, Bedřich, Břetislav HOFBAUER a Jiřina PÁVKOVÁ, 2008. *Pedagogické ovlivňování volného času: současné trendy*. Praha: Portál. ISBN 978-80-7367-473-1.
- HENDL, Jan, 2016. *Kvalitativní výzkum: základní teorie, metody a aplikace*. Čtvrté, přepracované a rozšířené vydání. Praha: Portál. ISBN 978-80-262-0982-9.
- HERBEN, Jan, 1946. *Brumovice*. V Praze: Družstevní práce.
- HOFBAUER, Břetislav, 2004. *Děti, mládež a volný čas*. Praha: Portál. ISBN 80-717-8927-5.
- JANČÁŘ, Josef, 2000. *Lidová kultura na Moravě*. Strážnice: Ústav lidové kultury. Vlastivěda moravská. ISBN 80-861-5631-1.
- JANIŠ, Kamil, 2009. *Úvod do problematiky volného času*. Opava: Slezská univerzita v Opavě, Fakulta veřejných politik, Ústav pedagogických a psychologických věd. ISBN 978-80-7248-530-7.
- JELÍNKOVÁ, Zdenka, 1986. *Zavádka a skočná*. Břeclav: Okresní kulturní středisko.

- JILÍK, Jiří, 2003. *Rebelové proti všednosti*. Velehrad: Ottobre 12. Genius loci (Ottobre 12). ISBN 80-865-2822-7.
- JUKLOVÁ, Kateřina et al., 2015. *Vybrané kapitoly z pedagogiky a psychologie nejen pro speciální pedagogy*. Hradec Králové: Gaudeamus. ISBN 978-80-7435-427-4.
- KASSIN, Saul M., 2007. *Psychologie*. Brno: Computer Press. ISBN 978-80-251-1716-3.
- KERN, Hans et al., 2015. *Přehled psychologie*. Vydání páté. Praha: Portál. ISBN 978-80-262-0871-6.
- KRAUS, Blahoslav, 2014. *Základy sociální pedagogiky*. Vyd. 2. Praha: Portál. ISBN 978-80-262-0643-9.
- KRAUS, Blahoslav a Věra POLÁČKOVÁ, 2001. *Člověk - prostředí - výchova: k otázkám sociální pedagogiky*. Brno: Paido. ISBN 80-731-5004-2.
- LANGHAMMEROVÁ, Jiřina, 2001. *Lidové kroje z České republiky*. Praha: Nakladatelství Lidové noviny. Dějiny odívání. ISBN 80-710-6293-6.
- LANGMEIER, Josef a Dana KREJČÍŘOVÁ, 2006. *Vývojová psychologie*. 2., aktualiz. vyd. Praha: Grada. Psyché (Grada). ISBN 80-247-1284-9.
- LEŠČÁK, Milan a Oldřich SIROVÁTKA, 1982. *Folklór a folkloristika: (o lidové slovesnosti)*. Bratislava: Smena.
- LIBOR, Jan, 1998. *Čejkovice 1248-1998*. Čejkovice: Obecní úřad. ISBN 80-238-2766-9.
- MACEK, Petr, 2003. *Adolescence*. Vyd. 2., upr. Praha: Portál. ISBN 80-717-8747-7.
- Malý etnologický slovník*, 2011. Strážnice: Národní ústav lidové kultury. ISBN 978-80-87261-70-5.
- MIOVSKÝ, Michal, 2006. *Kvalitativní přístup a metody v psychologickém výzkumu*. Praha: Grada. Psyché (Grada). ISBN 80-247-1362-4.
- NAKONEČNÝ, Milan, 2014. *Motivace chování*. 3., přeprac. vyd. V Praze: Triton. ISBN 978-80-7387-830-6.
- NĚMEC, Jiří, 2002. *Kapitoly ze sociální pedagogiky a pedagogiky volného času pro doplňující pedagogické studium*. Brno: Paido. ISBN 80-731-5012-3.
- PÁVKOVÁ, Jiřina, 2002. *Pedagogika volného času*. Vyd. 3., aktualiz. Praha: Portál. ISBN 80-717-8711-6.
- PĚNČÍK, Stanislav, 1998. *Když zazpívají křídlovky*. Břeclav: Moraviapress. ISBN 80-861-8101-4.

PROCHÁZKA, Miroslav, 2012. *Sociální pedagogika*. Praha: Grada. Pedagogika (Grada). ISBN 978-80-247-3470-5.

PRŮCHA, Jan, 2015. *Přehled pedagogiky: úvod do studia oboru*. 4., aktualizované vydání. Praha: Portál. ISBN 978-80-262-0872-3.

PRŮCHA, Jan, Eliška WALTEROVÁ a Jiří MAREŠ, 2013. *Pedagogický slovník*. 7., aktualiz. a rozš. vyd. Praha: Portál. ISBN 978-80-262-0403-9.

ROGERS, Anissa, 2016. *Human behavior in the social environment*. Fourth edition. New York. ISBN 978-1-138-81950-4.

STEPHENS, Paul, 2013. *Social pedagogy: heart and head*. Bremen: Europäischer Hochschulverlag, vii. Studies in comparative social pedagogies and international social work and social policy. ISBN 978-3-86741-830-0.

ŠEBESTOVÁ, Augusta, 2001. *Lidské dokumenty a jiné národopisné poznámky*. Vyd. 3., (V Carpe diem 1.). Brumovice: Carpe diem. ISBN 80-863-6221-3.

ŠVACHOVÁ, Jarmila, 1995. *Malebné Kloboucko*. Břeclav: Moraviapress.

THOROVÁ, Kateřina, 2015. *Vývojová psychologie: proměny lidské psychiky od početí po smrt*. Praha: Portál. ISBN 978-80-262-0714-6.

Tradice a folklór mikroregionu Hustopečsko: Mikroregion Hustopečsko, srdce jižní Moravy, (2015). Hustopeče: [Mikroregion Hustopečsko].

VÁGNEROVÁ, Marie, 2016. *Obecná psychologie: dílčí aspekty lidské psychiky a jejich orgánový základ*. Praha: Univerzita Karlova, nakladatelství Karolinum. ISBN 978-80-246-3268-1.

VÁGNEROVÁ, Marie, 2012. *Vývojová psychologie: dětství a dospívání*. Vyd. 2., dopl. a přeprac. Praha: Karolinum. ISBN 978-80-246-2153-1.

VÁGNEROVÁ, Marie, 2007. *Základy obecné psychologie*. Liberec: Technická univerzita v Liberci. ISBN 978-80-7372-283-8.

VAŠUTOVÁ, Maria a Michal PANÁČEK, 2013. *Mezi dětstvím a dospělostí: vybrané kapitoly z psychologie adolescence*. Ostrava: Filozofická fakulta Ostravské univerzity v Ostravě. ISBN 978-80-7464-125-1.

VEČERKOVÁ, Eva, 2015. *Obyčeje a slavnosti v české lidové kultuře*. V Praze: Vyšehrad. Kulturní historie. ISBN 978-80-7429-627-7.

Vrbice: setkávání s minulostí, 2014. Vrbice: Obec Vrbice.

INTERNETOVÉ ZDROJE

Folklorika: Na Štěpána není pána, 2015. In: *Česká televize* [online]. [cit. 2018-12-08]. Dostupné z: <https://www.ceskatelevize.cz/porady/1102732990-folklorika/315292320040002-na-stepana-neni-pana/>

FOTTEROVÁ, Ludmila, 2014. Interkulturní komunikace a vietnamská menšina ve Zlínském kraji. *Digitální knihovna UTB* [online]. [cit. 2019-03-20]. Dostupné z: https://digilib.k.utb.cz/bitstream/handle/10563/28817/fotterov%20a1_2014_dp.pdf?sequence=1&isAllowed=y

Historie Kobyly do konce 17. století, ©2016. *Vinařská obec Kobyly: oficiální web obce* [online]. [cit. 2019-02-21]. Dostupné z: <http://www.kobyly.cz/historie-kobyly-do-konce-17-stoleti>

Historie Kobyly do konce 18. století, ©2016. *Vinařská obec Kobyly: oficiální web obce* [online]. [cit. 2019-02-21]. Dostupné z: <http://www.kobyly.cz/historie-kobyly-do-konce-18-stoleti>

Historie Kobyly do konce 19. století, ©2016. *Vinařská obec Kobyly: oficiální web obce* [online]. [cit. 2019-02-21]. Dostupné z: <http://www.kobyly.cz/historie-kobyly-do-konce-19-stoleti>

KALENDA, Jan, ©2016. Prozatím nevyužitá šance: situační analýza v pedagogickém výzkumu. *Pedagogická orientace: Vědecký časopis České pedagogické společnosti* [online]. [cit. 2019-03-05]. Dostupné z: <https://journals.muni.cz/pedor/article/view/6135/5508>

Kostel sv. Jiří, ©2018. *Bokovka* [online]. [cit. 2018-12-08]. Dostupné z: <https://www.bokovka.info/kostel-sv-jiri/>

Krojované hody Kobyly 2017 – sobota, ©2019. *Marek Musil foto: Hluchý fotograf, slepý harmonikář* [online]. [cit. 2019-04-20]. Dostupné z: <https://www.marekmusilfoto.cz/krojovane-hody-kobyly-2017-sobota/>

Krojované hody Kobyly 2017 – neděle, ©2019. *Marek Musil foto: Hluchý fotograf, slepý harmonikář* [online]. [cit. 2019-03-13]. Dostupné z: <https://www.marekmusilfoto.cz/krojovane-hody-kobyly-2017-nedele/>

Krojované hody Kobyly 2017 – pondělí, ©2019. *Marek Musil foto: Hluchý fotograf, slepý harmonikář* [online]. [cit. 2019-04-20]. Dostupné z: <https://www.marekmusilfoto.cz/krojovane-hody-kobyly-2017-pondeli/>

Příručka k provádění výběru metodou sněhové koule: Snowball Sampling, 2003. *Drogy-info* [online]. [cit. 2019-03-12]. Dostupné z: https://www.drogy-info.cz/data/obj_files/1660/357/Prirucka_Snowball_Sampling1.pdf

ROSOCHOVÁ, Táňa, Jarmila BOROVIČKOVÁ a Miroslava ŘEHÁKOVÁ, ed., 2016. Kobyli dědina. In: *Vinařská obec Kobyli: oficiální web obce* [online]. Kobyli: Obec Kobyli [cit. 2018-12-12]. Dostupné z: <http://www.kobyli.cz/data/files/642-kobyli-2-2017-konecna-verze.pdf>

ROSOCHOVÁ, Táňa, Jarmila BOROVIČKOVÁ a Miroslava ŘEHÁKOVÁ, ed., 2017. Kobyli dědina. In: *Vinařská obec Kobyli: oficiální web obce* [online]. Kobyli: Obec Kobyli [cit. 2018-12-08]. Dostupné z: <http://www.kobyli.cz/data/files/642-kobyli-2-2017-konecna-verze.pdf>

Štěpánská zábava, ©2016. *Vinařská obec Kobyli: oficiální web obce* [online]. [cit. 2018-12-08]. Dostupné z: <http://www.kobyli.cz/stepanska-zabava-2>

Výběr metodou sněhové koule, 2018. *Sociologická encyklopedie* [online]. [cit. 2019-03-13]. Dostupné z: https://encyklopedie.soc.cas.cz/w/V%C3%BDb%C4%9Br_metodou_sn%C4%9Bhov%C3%A9_koule

SEZNAM POUŽITÝCH SYMBOLŮ A ZKRATEK

tj. to jest

tzv. tak zvaný

SEZNAM OBRÁZKŮ

<i>Obrázek 1: Metoda sněhové koule (Příručka k provádění výběru metodou sněhové koule, 2003)</i>	<i>38</i>
<i>Obrázek 2: Neuspořádaná mapa – Zaměřena na motivaci mládeže ke členství</i>	<i>41</i>
<i>Obrázek 3: Relační mapa – Zaměřena na motivaci mládeže ke členství.....</i>	<i>43</i>

SEZNAM TABULEK

<i>Tabulka 1: Údaje o informantech (vlastní zpracování)</i>	39
<i>Tabulka 2: Struktura uspořádané mapy (vlastní zpracování)</i>	42

SEZNAM PŘÍLOH

Příloha I: Rešerše literatury

Příloha II: Slovník základních pojmů

Příloha III: Informovaný souhlas zákonného zástupce s účastí nezletilého na výzkumu

Příloha IV: Informovaný souhlas s účastí na výzkumu

Příloha V: Krojované hody

PŘÍLOHA I: REŠERŠE LITERATURY

BAROUŠOVÁ, Hana, 2006. *Stárci a stárky ve Velkých Bílovicích*. Velké Bílovice: Město Velké Bílovice. ISBN 80-239-7055-0.

Knih od Hany Baroušové pojednává o hodech a hodových zvyklostech ve městě Velké Bílovice. Hody a hodové zvyky na Moravě mají všude jedno společné. Je to „instituce“ stárka, jako osoby stvrzené volbou. Věnuje se zde i popisu práv, ale také povinností stárků a stárek. Autorka v knize dále popisuje kroje ve Velkých Bílovicích. Říká, že kroj patří k nejproměnlivějším jevům lidové kultury. Měnil se v minulosti a mění se i v současné době. Dříve se nosil jako klasický denní oděv, dnes je však oblékán jen při slavnostních příležitostech. Ve velké části knihy se autorka zabývá popisem hodových příprav a hodů samotných. Informuje i o tanci zvaném zavádka, který je pro danou oblast typický. V knize se nachází i jednotlivé zavádkové písně.

BERGER, Kathleen Stassen, 2014. *The developing person through the life span*. Ninth edition. New York, NY: Worth Publishers. ISBN 978-1-4292-8381-6.

Autorka v publikaci vymezuje různé teorie lidského vývoje. Popisuje geny a definuje Downův syndrom. Informuje o vědeckých metodách. Zabývá se také etikou vědců. Charakterizuje vývojové etapy lidského života. Podrobně popisuje prenatální období, dětství, adolescenci, dospělost a pozdní dospělost. Značnou pozornost věnuje smrti a umírání.

BLATNÝ, Marek, ed., 2016. *Psychologie celoživotního vývoje*. Praha: Univerzita Karlova, nakladatelství Karolinum. ISBN 978-80-246-3462-3.

V knize lze nalézt nejdříve klasické teorie vývoje jako například Freudovu teorii psychosexuálního vývoje, Eriksnovu teorii psychosociálního vývoje a v neposlední řadě také Piagetovu teorii kognitivního vývoje. V další části knihy se autor zabývá vývojem a změnami člověka v průběhu celého životního cyklu. Popisuje prenatální, novorozenecké, kojenecké období. Vymezuje také předškolní a školní věk, střední dětství a adolescenci. Definuje mladou, střední a pozdní dospělost. Zabývá se též osobní pohodou a smyslem života.

BROUČEK, Stanislav a Richard JEŘÁBEK, ed., 2007. *Lidová kultura: národopisná encyklopedie Čech, Moravy a Slezska*. Praha: Etnologický ústav Akademie věd České republiky v Praze a Ústav evropské etnologie Filozofické fakulty Masarykovy univerzity v Brně v nakl. Mladá fronta. ISBN 978-80-204-1450-2.

Národopisná encyklopedie Čech, Moravy a Slezska je prvním uceleným dílem o české lidové kultuře. Encyklopedie nabízí souhrn současných vědomostí v oboru, který se v českém prostředí vyvíjel od 19. století až do padesátých let 20. století pod názvem národopis. Národopisná encyklopedie sice odráží současný stav poznání, ale čerpá z výzkumů předchozích generací. Na vytvoření hesel v encyklopedii se podílelo mnoho významných etnologů. Tato hesla jsou pro lepší přehlednost řazena abecedně. V encyklopedii lze nalézt například definici pojmu folklor, folklorismus, folkloristika, chasa, stárek, tradice, verbuňk a podobně.

CARR-GREGG, Michael a Erin SHALE, 2010. *Pubertáči a adolescenti: průvodce výchovou dospívajících*. Praha: Portál. Rádcí pro rodiče a vychovatele. ISBN 978-80-7367-662-9. Autoři se ve své publikaci věnují období dospívání. Popisují pubertu jako období obrovských změn. Vymezují fáze dospívání. Informují o tělesných změnách, ke kterým v tomto období dochází. Vysvětlují, proč dnešní děti dospívají dříve. Popisují duševní změny u chlapců a dívek. Vyčleňují čtyři úkoly dospívání.

COUFAL, Josef, 1999. *Slovník nářečí obce Kobyly a okolí*. 2. vyd. Kobyly: Muzeum obce Kobyly.

Slovník nářečí obce Kobyly a okolí obsahuje 2500 výrazů. Jsou zde zahrnuty především pojmy, které se používaly převážně ve 30. letech 20. století. Slovník je rozdělen na dvě části. V první části jsou slova uspořádána v abecedním pořadí a ve druhé části jsou uspořádána ve věcném pořadí. Autor ve slovníku také vymezuje oblast Moravského Slovácka podle Dr. J. Poláčka a Fr. Bartoše. Ve slovníku lze nalézt například vysvětlení slova juchat, mája, obršlák či šmukáč.

DAMBORSKÝ, Vít a Emil KORDIOVSKÝ, 2002. *Kobylí, dědina--*. Znojmo: FPO. Knižnice Jižní Moravy. ISBN 80-902-8637-2.

Kniha od Kordiovského a Damborského pojednává o obci Kobylí. Autoři vymezují polohu této obce. Pojednávají o kobylském jezeře, jež svou rozlohou patřilo mezi největší jezera v ČR. Informují o tom, jak vznikl název této obce. Zabývají se i historií Kobylí. Pojednávají o vinné révě, která se v Kobylí pěstuje. Detailně popisují vývoj lidového kroje. Značnou pozornost věnují také lidovým zvykům. Informují o kulturních památkách i významných osobnostech v Kobylí. Část knihy je věnována i společenských organizacím a spolkům v této obci.

HÁJEK, Bedřich, Břetislav HOFBAUER a Jiřina PÁVKOVÁ, 2008. *Pedagogické ovlivňování volného času: současné trendy*. Praha: Portál. ISBN 978-80-7367-473-1.

Autoři knihy se věnují problematice volného času. Zabývají se základními problémy zhodnocování a ovlivňování volného času dětí a mládeže. Popisují základní pojmy, jako je volný čas, věda o volném čase nebo například pedagogika volného času. Informují o nejdůležitějších funkcích výchovy ve volném čase. Líčí cíle, podmínky a prostředky výchovy ve volném čase. Vymezují obsah a formy pedagogického ovlivňování volného času. Tvrdí, že výchova ve volném čase přispívá k podpoře zdravého tělesného a duševního vývoje člověka. Zabývají se také osobností pedagoga a jeho odbornou přípravou. V závěru knihy podávají přehled základních právních ustanovení, s nimiž se pedagog ve své praxi může setkávat.

HENDL, Jan, 2016. *Kvalitativní výzkum: základní teorie, metody a aplikace*. Čtvrté, přepracované a rozšířené vydání. Praha: Portál. ISBN 978-80-262-0982-9.

Autor ve své publikaci nejdříve popisuje kvalitativní a kvantitativní výzkum. Dále se zabývá smíšeným výzkumem, kterému se začíná zejména v posledních letech dostávat zvýšené pozornosti. Následně uvádí vývoj kvalitativního výzkumu. Charakterizuje jeho základní přístupy. Mezi tyto přístupy řadí především případovou studii a zakotvenou teorii. Pojednává o způsobu výběru výzkumného vzorku. Představuje metody sběru dat. Pozornost věnuje i analýze a interpretaci získaných dat. V neposlední řadě klade důraz na etické otázky ve výzkumu.

HERBEN, Jan, 1946. *Brumovice*. V Praze: Družstevní práce.

Jan Herben ve své knize opěvuje krásu kraje, ve kterém leží města, jako jsou Klobouky u Brna, Hodonín, Břeclav, Podivín, Hustopeče a především Brumovice. Píše, že ačkoli v tomto kraji není tak nádherná a pestrá scenerie jako jinde, stojí zato poznat zdejší lid. Snad v žádném jiném kraji se nenajde tolik rozmanitosti co do povahy lidí, co do kroje a co do řeči. Herben tento kraj nazývá krajem beze stínu. V knize se dále zabývá popisem jednotlivých dědin a sedláků, kteří v těchto dědinách žijí. Autor čtenáře informuje také o lidovém kroji, jenž se nosí v Brumovicích. Podrobně líčí hody a hodové zvyklosti. Nešetří ani detailním popisem slavnostního tance neboli zavádky. Věnuje se i povaze slováckých chlapců a dívek. V druhé části knihy autor zmiňuje jednotlivé osoby žijící v Brumovicích.

HOFBAUER, Břetislav, 2004. *Děti, mládež a volný čas*. Praha: Portál. ISBN 80-717-8927-5.

Břetislav Hofbauer ve své knize nejdříve definuje pojem volný čas. Poté se zabývá účastníky volnočasových aktivit. Vymezuje podstatné rysy využívání volného času mladými lidmi v České republice, ale i ve světě. Zmiňuje, jaký vztah si děti a mladí lidé vytvářejí k volnému času. Dělí organizovanost výchovného působení ve volném čase na činnost spontánní, zájmovou činnost příležitostnou a zájmovou činnost pravidelnou. Zmiňuje funkce volného času. Hofbauer informuje i o tom, kde všude se volný čas výchovně zhodnocuje. Tvrdí, že rodina jako primární sociální skupina je pro děti a mládež také prvotním prostředím volnočasového života a výchovy. V neposlední řadě píše o faktorech, které působily a působí na rozvoj volného času.

JANČÁŘ, Josef, 2000. *Lidová kultura na Moravě*. Strážnice: Ústav lidové kultury. Vlastivěda moravská. ISBN 80-861-5631-1.

V úvodu knihy autoři poskytují věcné informace týkající se rajonizace Moravy. Zmiňují se také o historii zemědělství na Moravě. Zdůrazňují, že zvláštním odvětvím zemědělského hospodaření na Moravě bylo a dodnes je vinohradnictví. Kniha nám mimo jiné zprostředkovává zajímavé poznatky týkající se stavby domů. Také se čtenář může dočíst, že nedílnou součástí života na vesnici byly různé obřady, obyčeje a zvyky. Autoři popisují

i vývoj lidového oděvu. V závěru knihy se zabývají folklorem. Folklor dělí na slovesný, hudební a taneční.

JANIŠ, Kamil, 2009. *Úvod do problematiky volného času*. Opava: Slezská univerzita v Opavě, Fakulta veřejných politik, Ústav pedagogických a psychologických věd. ISBN 978-80-7248-530-7.

Autor publikace pojednává o volném čase a jeho významu v životě člověka. Zabývá se různými definicemi pojmu volný čas. Tvrdí, že na volný čas lze nahlížet z mnoha pohledů. Vymezuje pojem kultura. Nahlíží na ni jako na důležitý faktor, který ovlivňuje trávení volného času. Informuje o činitelích, kteří působí na vývoj lidského jedince. Mezi tyto činitele řadí zejména rodinu, prostředí, vliv genetiky, v neposlední řadě také vliv médií. Zabývá se i výchovou mimo vyučování a její funkcí. Věnuje se jednotlivým institucím, které slouží k trávení volného času dětí. Mezi tyto instituce řadí školní družinu, školní klub, střediska volného času nebo například domov mládeže. V závěru knihy pojednává o historii zážitkové pedagogiky.

JELÍNKOVÁ, Zdenka, 1986. *Zavádka a skočná*. Břeclav: Okresní kulturní středisko.

Zdenka Jelínková ve své knize vymezuje oblast Hanáckého Slovácka, jež je jedna ze šesti podoblastí Slovácka, stejně jako Podluží, Dolňácko, Hornácko, Moravské Kopanice a Luhačovické Zálesí. Zabývá se i lidovým krojem. Ačkoliv má kroj společné dominantní rysy, dělí se do několika okrsků. Autorka píše i o průběhu krojovaných hodů, které jsou ve všech obcích spojeny s bohatým ceremoniálem a tradičními tanci. Mezi nejznámější hodové tance patří zavádka a skočná. Velkou část knihy tvoří popisy těchto dvou tanců. Autorka uvádí i jednotlivé obce, ve kterých mají tyto tance svou ustálenou podobu.

JILÍK, Jiří, 2003. *Rebelové proti všednosti*. Velehrad: Ottobre 12. Genius loci (Ottobre 12). ISBN 80-865-2822-7.

Knihy Rebelové proti všednosti je dílem publicisty Jiřího Jilíka a malíře Moarcha Eveny. Autoři se snaží své čtenáře informovat, že lidé berou většinu věcí jako všedních. Na Slovácku jsou však lidé jiní. Neberou věci jako všední, ale pohlíží na ně jako na něco výjimečného. Neustále se snaží vymýšlet nové věci a tak bojovat se všedností. Zároveň však dodržují i věci staré. Tradice lidem na Slovácku nejsou vůbec cizí. Stále se snaží

objevovat zdroje krásy v dědictví předešlých generací, vidět krásu okamžiku a radovat se z ní. Lidé se často na hody oblékají do kroje a schází se, aby utužovali vztahy v kolektivu.

JUKLOVÁ, Kateřina et al., 2015. *Vybrané kapitoly z pedagogiky a psychologie nejen pro speciální pedagogy*. Hradec Králové: Gaudeamus. ISBN 978-80-7435-427-4.

Knihy přináší základní informace z oblasti pedagogiky a psychologie. V první části publikace se autorka zaměřuje na vznik pedagogiky a na její obsahovou náplň. Pojednává o struktuře pedagogiky. Zabývá se také vztahem pedagogiky k jiným vědám. Podává definici výchovy. Vymezuje styly výchovy a výchovné cíle. Ve druhé části knihy věnuje pozornost obecné psychologii. Podrobně rozebírá kognitivní procesy, popisuje osobnost a její determinanty. Vymezuje také pojem patopsychologie a charakterizuje sociální komunikaci. V závěru knihy zmiňuje pravidla pedagogické komunikace.

KASSIN, Saul M., 2007. *Psychologie*. Brno: Computer Press. ISBN 978-80-251-1716-3.

Autor se ve své knize věnuje psychologickým metodám a tomu, kdy je vhodné je využít. Zabývá se stavbou mozku. Vysvětluje čítí a vnímání. Objasňuje, jak pracují lidské smysly. Popisuje spánek a jeho stádia. Informuje o praktickém využití operantního podmiňování. Popisuje druhy paměti. Vysvětluje, jak spolu souvisí kódování, vybavování a zapomínání. Zabývá se geny a tím, jak tyto geny ovlivňují chování člověka. Vymezuje stádia lidského vývoje. Zabývá se otázkou, zda jsou testy inteligence přesné. Popisuje vnitřní a vnější motivaci. Definiuje typy emocí a vymezuje hlavní poruchy osobnosti.

KERN, Hans et al., 2015. *Přehled psychologie*. Vydání páté. Praha: Portál. ISBN 978-80-262-0871-6.

Publikace podává ucelený pohled na obor psychologie. Lze v ní nalézt definice základních pojmů, kterých psychologie využívá. Vyskytují se v ní názorné ukázky optických klamů. Jsou v ní informace týkající se funkce mozku. Autoři knihy se zmiňují i o placebo efektu. Vysvětlují, jak na lidi působí reklama. Popisují motivaci a potřeby lidí. Zabývají se také verbální a neverbální komunikací. Popisují styly myšlení a věnují pozornost inteligenci. Vymežují definici a funkce učení. Definiují předmět psychologie a její vztah

k filozofii. V neposlední řadě poskytují zajímavé informace z psychologie osobnosti, vývojové a sociální psychologie.

KRAUS, Blahoslav, 2014. *Základy sociální pedagogiky*. Vyd. 2. Praha: Portál. ISBN 978-80-262-0643-9.

Autor se ve své publikaci zabývá historií i současností sociální pedagogiky. Popisuje její vývoj v různých zemích. Vymezuje její významné představitele. Definiuje sociální pedagogiku jako vědní disciplínu. Uvádí užší a širší pojetí sociální pedagogiky. Charakterizuje předmět sociální pedagogiky z pohledu různých autorů. Zabývá se i socializací a vymezuje jednotlivé fáze socializace. Informuje čtenáře o tom, že v socializaci hraje důležitou roli výchova. Charakterizuje prostředí a určuje vliv prostředí na jedince. Orientuje se i na rodinu a její funkce. Vymezuje specifika sociálně pedagogické komunikace.

KRAUS, Blahoslav a Věra POLÁČKOVÁ, 2001. *Člověk - prostředí - výchova: k otázkám sociální pedagogiky*. Brno: Paido. ISBN 80-731-5004-2.

Kniha od Blahoslava Krause a Věry Poláčkové je rozdělena do pěti částí. V první části autoři krátce pojednávají o historii a o obsahu sociální pedagogiky. Zabývají se zde také profesí sociálního pedagoga. Ve druhé části publikace se zaměřují na výchovu a socializaci dětí a mládeže. Ve třetí části informují o vlivu prostředí na jedince. V předposlední části publikace se autoři věnují životnímu stylu a krizových životních situacím, ve kterých se jedinec může ocitnout. Je zde zmínka i o výchově ve volném čase a pro volný čas. V poslední části autoři informují o pomáhání v západní civilizaci. Lze zde nalézt i direktivní a nedirektivní způsoby pomáhání.

LANGHAMMEROVÁ, Jiřina, 2001. *Lidové kroje z České republiky*. Praha: Nakladatelství Lidové noviny. Dějiny odívání. ISBN 80-710-6293-6.

Kniha Jiřiny Langhammerové z roku 2001 popisuje lidový oděv. Zabývá se zejména historií oděvů, tj. jak kroje vznikaly, jaké byly jejich proměny a jak vypadají dnes. V knize jsou popsány jednotlivé typy lidového oděvu. Autorka se zabývá charakterem krojů od všedních, tedy nošených zejména do práce, přes kroje sváteční, kam můžeme zařadit sváteční dny, jako například hody, až po kroje obřadní, nošené především na svatbu. Jiřina

Langhammerová v knize popisuje i původ dětského kroje. Dále se zaměřuje na charakter krojů v různých regionech České republiky. V knize tedy najdeme informace týkající se podoby krojů na Chodsku, Chebsku, Mělnicku nebo například na Hanáckém Slovácku. V závěru knihy je přiložen slovník základních pojmů vysvětlující části lidového oděvu.

LANGMEIER, Josef a Dana KREJČÍŘOVÁ, 2006. *Vývojová psychologie. 2.*, aktualiz. vyd. Praha: Grada. Psyché (Grada). ISBN 80-247-1284-9.

Publikace se snaží poskytnout ucelený pohled na problematiku psychického vývoje člověka. Autoři zmiňují jednotlivé teorie, zabývající se právě tímto duševním vývojem. Mezi teorie psychického vývoje řadí empiristické, nativistické a interakční teorie. Kniha je rozdělena na jednotlivá období lidského života. Je možné zde nalézt všechna období od období prenatálního až po období stáří. V publikaci se také čtenář může dočíst, jak vývojová psychologie vznikala a co je jejím předmětem. Autoři se zaměřují i na styly výchovy. Čtenář se může dočíst, že existuje autoritativní, liberální a demokratický styl výchovy. V neposlední řadě autoři informují o tom, kdy může být ohrožen psychický vývoj dítěte. Typy ohrožení dělí na týrání, zneužívání a zanedbávání. V závěru knihy nalezneme praktická opatření v boji proti těmto typům ohrožení.

LEŠČÁK, Milan a Oldřich SIROVÁTKA, 1982. *Folklór a folkloristika: (o ľudovej slovesnosti)*. Bratislava: Smena.

Autoři v knize objasňují pojem folklór a představují jeho funkce. Popisují slovesný folklór a úlohu interpreta ve folklorní tradici. Uvádí charakteristické znaky povídky, pověsti, pohádky a anekdoty. Folklór řadí do širšího systému kultury, kterou označují termínem lidová kultura. Zabývají se druhou existencí folklóru, kterou označují jako folklorismus. Zmiňují se i o vzniku folkloristiky jako samostatné vědní disciplíny.

LIBOR, Jan, 1998. *Čejkovice 1248-1998*. Čejkovice: Obecní úřad. ISBN 80-238-2766-9.

Na začátku knihy autor vymezuje polohu a rozlohu obce Čejkovice, která náleží do přechodné oblasti mezi Hanou a Slováckem, tedy do oblasti tzv. Hanáckého Slovácka. Velká část knihy je věnována historii Čejkovic. Důležitou roli v životě každého vesnického společenství hrají tradiční zvyky a svátky. První velkou událostí v Čejkovicích jsou ostatky. O řádný průběh ostatkové zábavy se stará stárkovská organizace. Dalším svátkem

je například svátek Božího těla. Nejslavnější událostí pro většinu obcí jsou však hody. Významnou složku zábavy různých generací, alespoň o určitých příležitostech, představuje lidový tanec. Oblast Hanáckého Slovácka je typická hned několika tanci. K nejznámějším patří bezpochyby zavádka a skočná. V knize lze nalézt i zmínku o lidovém kroji.

MACEK, Petr, 2003. *Adolescence*. Vyd. 2., upr. Praha: Portál. ISBN 80-717-8747-7.

V úvodu knihy autor vysvětluje původ slova adolescence. Časově vymezuje období dospívání, které dále člení na časnou, střední a pozdní adolescenci. Popisuje také tělesné, psychické a sociální změny v průběhu dospívání. Zabývá se vývojovými úkoly adolescence. Věnuje pozornost socializaci a kognitivním změnám, ke kterým dochází v období dospívání. Informuje o vztazích adolescentů k sobě samým, rodičům, ale také k vrstevníkům. Zmiňuje se i o rizikovém chování adolescentů. V závěru knihy se snaží podat komplexní pohled na současnou generaci adolescentů.

Malý etnologický slovník, 2011. Strážnice: Národní ústav lidové kultury. ISBN 978-80-87261-70-5.

Etnologie je vědní obor, který neustále rozšiřuje své věcné poznatky, metodologické postupy a s nimi i obsah užívaných termínů. Etnologický slovník se zaměřuje na vysvětlení pojmů vztahujících se k lidové kultuře. Etnologie, stejně jako národopis, sociální a kulturní antropologie, objasňuje vývoj kultury a způsobu života založeného na venkovských, ale také městských tradicích a přispívá k pochopení vývoje lidských společností. Termíny jsou ve slovníku řazeny abecedně. Vyskytuje se zde například definice pojmu folklorismus, kultura, lidová píseň, tradice a podobně.

MIOVSKÝ, Michal, 2006. *Kvalitativní přístup a metody v psychologickém výzkumu*. Praha: Grada. Psyché (Grada). ISBN 80-247-1362-4.

Autor se ve své publikaci zabývá charakteristikou kvalitativního přístupu. Zaměřuje se na historii kvalitativního přístupu v psychologii. Popisuje základní typy výzkumů v kvalitativním přístupu. Vymezuje metody výběru výzkumného souboru v rámci kvalitativního přístupu v psychologickém výzkumu. Zmiňuje se i o metodách získávání kvalitativních dat. Pozornost věnuje také zpracování dat a jejich analýze. Věnuje

se přípravě výzkumného projektu. Uvádí jaký je rozdíl mezi kvalitativním a kvantitativním přístupem v psychologickém výzkumu.

NAKONEČNÝ, Milan, 2014. *Motivace chování*. 3., přeprac. vyd. V Praze: Triton. ISBN 978-80-7387-830-6.

Nakonečný ve své knize definuje pojem motivace, motiv a potřeba. Motivaci dále blíže charakterizuje a vymezuje její druhy. Značnou pozornost věnuje i nevědomé motivaci. Popisuje biologické aspekty motivace. Vysvětluje hierarchickou teorii potřeb, kterou vytvořil A. H. Maslow. Detailně rozpracovává druhy a formy motivů. Zabývá se i vývojem motivačních systémů. Popisuje instinkty u člověka. Pozornost věnuje frustraci a stresu. Zaměřuje se i na vůli člověka. V neposlední řadě poskytuje informace o různých teoriích motivace.

NĚMEC, Jiří, 2002. *Kapitoly ze sociální pedagogiky a pedagogiky volného času pro doplňující pedagogické studium*. Brno: Paido. ISBN 80-731-5012-3.

Autor ve své knize pojednává o významných představitelích sociální pedagogiky. Popisuje, jak se měnilo chápání volného času. Vymezuje několik definic volného času. Informuje o tom, co všechno se řadí do mimoškolní výchovy. Podrobně se věnuje i zájmové činnosti, kterou dále dělí podle druhů aktivity dětí, mládeže a dospělých. Vyzdvihuje význam zájmové činnosti v životě člověka. Člení strukturu schůzky zájmového kroužku na zahájení, vytvoření vstupní atmosféry, motivaci činnosti, vlastní činnost a na závěr schůzky. Podrobně rozebírá volnočasově instituce pro děti a mládež. Ve své knize klade důraz i na potřebnost ekologické výchovy. Věnuje se také hrám a dává návod, jak je tvořit. Pojednává o výchově a vzdělávání romských dětí. V závěru knihy podává informace o uplatnění sociálních a volnočasových pedagogů v konkrétních zařízeních.

PÁVKOVÁ, Jiřina, 2002. *Pedagogika volného času*. Vyd. 3., aktualiz. Praha: Portál. ISBN 80-717-8711-6.

Publikace definuje pojmy jako volný čas a výchova mimo vyučování. Odkrývá různé pohledy na volný čas. Zabývá se také historickým vývojem výchovy ve volném čase. Podrobně vymezuje základní funkce výchovy mimo vyučování. Vyzdvihuje zde důležitost

duševní hygieny. Věnuje se i zvláštnostem pedagogické komunikace. V knize lze nalézt informace týkající se výchovných cílů, úkolů a metod. Kniha podává i charakteristiku významných zařízení, ve kterých se realizuje výchova mimo vyučování.

PĚNČÍK, Stanislav, 1998. *Když zazpívají křídlovky*. Břeclav: Moraviapress. ISBN 80-861-8101-4.

V první části knihy autor píše o významných muzikantech na Slovácku. Zmiňuje například život Metoděje Prajky z Lanžhota. Metoděj neměl zrovna lehký život. Když mu bylo 7 let, zemřela mu maminka. Chtěl hrát v kapele, ale měl z toho nemalé potíže. I přes to všechno se nakonec stal muzikantskou legendou. Autor dále zmiňuje, že slavnosti jako jsou hody, Vánoce či vinobraní by nebyly bez dechové hudby možné. Dále se v knize zmiňuje i o Kobylí a o vzniku dnes již velmi známé dechové hudby Lácaranky. Popisuje, že zakladatel této kapely, učitel hudby a kapelník, pan Metoděj Hanák tehdy přemluvil fotbalisty, aby místo sportu začali hrát v jeho kapele. V druhé části knihy se nachází sbírka veršů.

PROCHÁZKA, Miroslav, 2012. *Sociální pedagogika*. Praha: Grada. Pedagogika (Grada). ISBN 978-80-247-3470-5.

Publikace Miroslava Procházky se snaží podat ucelenější pohled na minulost i současnost sociální pedagogiky. Autor se v této knize zaměřuje především na vývoj sociální pedagogiky a na její hlavní představitele. Informuje čtenáře o vzniku sociální pedagogiky jako samostatného vědního oboru. Vymezuje předmět a aktuální témata sociální pedagogiky. Zabývá se profesí sociálního pedagoga. Zaměřuje se na kompetence, kterými by měl sociální pedagog disponovat. Velkou pozornost věnuje prostředí a výchově. Zabývá se také rodinou a jejími základními funkcemi. Popisuje problémy současné rodiny. Zajímá se o školu a detailně vymezuje sociálně patologické jevy ve školním prostředí. Věnuje pozornost i preventivním programům na školách.

PRŮCHA, Jan, 2015. *Přehled pedagogiky: úvod do studia oboru*. 4., aktualizované vydání. Praha: Portál. ISBN 978-80-262-0872-3.

Kniha se zaměřuje na současné pojetí pedagogiky a na její využití. Publikace dále pojednává o postupné diferenciaci pedagogiky. Průcha píše, že pedagogika v současnosti

zahrnuje celou řadu disciplín a subdisciplín. Podrobně popisuje pedagogické disciplíny. Mezi tyto disciplíny řadí například srovnávací pedagogiku, speciální pedagogiku, sociální pedagogiku, pedagogiku volného času, andragogiku, sociologii výchovy, teorii výchovy. Zmiňuje také důležitá témata současné pedagogiky. Zaměřuje se i na druhy pedagogického výzkumu. Ve zkratce informuje o nejčastějších metodách, které se používají v pedagogickém výzkumu. Závěr knihy je věnován pedagogickým časopisům jakožto důležitým zdrojům pedagogických informací.

PRŮCHA, Jan, Eliška WALTEROVÁ a Jiří MAREŠ, 2013. *Pedagogický slovník*. 7., aktualiz. a rozš. vyd. Praha: Portál. ISBN 978-80-262-0403-9.

Hlavním záměrem autorů bylo vytvořit odborný slovník, který pokryje oblast školství, teorii pedagogiky, ale také pedagogický výzkum. Pedagogický slovník je určen především učitelům a ředitelům všech druhů a stupňů škol, studentům a doktorandům oborů učitelství, psychologie a pomáhajících profesí, a v neposlední řadě také zájemcům ze širší veřejnosti. Autoři při psaní vycházeli z české, ale i ze zahraniční odborné literatury. Pedagogický slovník zahrnuje pedagogické termíny, realie a instituce. V závěru knihy autoři podávají ucelený přehled českých a zahraničních slovníků a encyklopedií.

ROGERS, Anissa, 2016. *Human behavior in the social environment*. Fourth edition. New York. ISBN 978-1-138-81950-4.

Autorka se v knize zabývá lidským chováním. Pojednává o profesi sociálního pracovníka. Podrobně popisuje sociální práci. Zabývá se teoriemi sociální práce a jejich praktickým užitím. Definuje rasismus a vymezuje jeho roviny. Věnuje pozornost plánovanému a neplánovanému těhotenství. Popisuje průběh těhotenství. Zabývá se také adoptí dítěte. Vymezuje stádia vývoje od dětství až po stáří. Popisuje autismus, zneužívání a zanedbávání dítěte, poruchy učení, ADHD, úzkostnou poruchu. Zabývá se vlivem médií na dítě. Věnuje pozornost poruchám příjmu potravy a zneužívání návykových látek u adolescentů. Definuje menopauzu a krizi středního věku. V neposlední řadě vymezuje definice nemoci ve stáří.

STEPHENS, Paul, 2013. *Social pedagogy: heart and head*. Bremen: Europäischer Hochschulverlag, vii. Studies in comparative social pedagogies and international social work and social policy. ISBN 978-3-86741-830-0.

V knize autor nejdříve definuje pojem sociální pedagogika. Poukazuje na vztah mezi sociální pedagogikou a sociální prací. Píše o vzniku a vývoji sociální pedagogiky. O tom, kde se v Británii dá studovat obor sociální pedagogika. Popisuje, co je předmětem sociální pedagogiky a zabývá se také profesí sociálního pedagoga. Vysvětluje teorie sociální pedagogiky. Vymezuje sociální pedagogiku v praxi a stanovuje její cíle. Říká, že sociální pedagogika by měla mít zejména preventivní funkci. Vymezuje také specifika komunikace sociálních pedagogů.

ŠEBESTOVÁ, Augusta, 2001. *Lidské dokumenty a jiné národopisné poznámky*. Vyd. 3., (V Carpe diem 1.). Brumovice: Carpe diem. ISBN 80-863-6221-3.

Autorka knihy popisuje život lidí v Kobylí a v několika okolních vesnicích. Píše, jak zde probíhá dětství a zaznamenává i všední starosti o děti. Značná pozornost je věnována dětským hrám, které autorka podrobně vysvětluje. V další kapitole se zaměřuje na lásku, svatbu včetně výbavy a manželství. V knize se čtenář může dočíst o chování lidí v manželství. Autorka například zmiňuje, že vdaná žena, která chce jít bez manžela k muzice, potřebuje jeho svolení. Augusta Šebestová se zabývá i prací, kterou musí lidé na vesnici vykonávat. Píše například, že lidé v Kobylí se vždycky mnoho nadřou, protože kopce, které zde jsou, není lehké obdělávat. V neposlední řadě autorka podává věcné informace o zvycích a tradicích lidí na vesnici, největší událostí jsou bezpochyby hody.

ŠVACHOVÁ, Jarmila, 1995. *Malebné Kloboucko*. Břeclav: Moraviapress.

Knihla předkládá základní informace týkající se Kloubouk u Brna, ale také ostatních vesnic a měst nacházejících se na Hanáckém Slovácku. Jarmila Švachová se zabývá především historií, polohou, rozlohou a památkami těchto obcí. Informuje o významných osobnostech každé obce. Popisuje průběh hodů, ale zabývá se také hanákoslováckým krojem. Autorka knihu prokládá i četnými fotografiemi.

THOROVÁ, Kateřina, 2015. *Vývojová psychologie: proměny lidské psychiky od početí po smrt*. Praha: Portál. ISBN 978-80-262-0714-6.

Thorová ve své knize podává srozumitelný výklad o vývoji člověka. Popisuje proměny psychiky a chování lidského jedince od početí až po smrt. Vymezuje definici vývojové psychologie. Zabývá se procesy, které způsobují změny ve vývoji člověka. Píše o vývoji sociální interakce, morálky, osobnosti, myšlení i řeči. Rozpracovává přínos nových technologií pro výzkum. Podává detailní informace o socializaci jedince. Orientuje se i na rodiče a jejich vliv na vývoj dítěte. Popisuje styly rodičovské výchovy. Charakterizuje jednotlivé vývojové etapy života člověka.

Tradice a folklór mikroregionu Hustopečsko: Mikroregion Hustopečsko, srdce jižní Moravy, (2015). Hustopeče: [Mikroregion Hustopečsko].

Knihy Tradice a folklór mikroregionu Hustopečsko pojednává o folklóru, lidových zvycích a tradicích. Celá oblast vyniká velmi silným dědictvím po předcích v podobě stále živých lidových tradic. V knize je popsáno celkem dvacet devět měst a vesnic, ve kterých se dodržují nejrůznější zvyky a tradice. Hody však zůstávají největší slavností, ať už ve městě, nebo na vesnici. Jen málokdo si uvědomuje, že krojované hody jsou zvláštní forma národního kulturního dědictví. Většinou probíhají dva až tři dny. Ve všech vesnicích a městech mají hody podobný průběh. Zajištění důstojného průběhu hodů má na starost chasa, která je tvořena krojovanou mládeží.

VÁGNEROVÁ, Marie, 2016. *Obecná psychologie: dílčí aspekty lidské psychiky a jejich orgánový základ*. Praha: Univerzita Karlova, nakladatelství Karolinum. ISBN 978-80-246-3268-1.

Autorka nejprve definuje, čím se obecná psychologie zabývá. Vymezuje metody, které se používají k hodnocení psychických procesů a funkcí. Popisuje vědomí a nevědomí, informuje o složení mozku. Zabývá se vývojem pozornosti a jejími proměnami v průběhu života. Vymezuje paměť a faktory ovlivňující zapamatování poznatků. Popisuje proces učení. Stanovuje modely inteligence. Pojednává o základních dimenzích citového prožívání. Vymezuje různá pojetí motivace.

VÁGNEROVÁ, Marie, 2012. *Vývojová psychologie: dětství a dospívání*. Vyd. 2., dopl. a přeprac. Praha: Karolinum. ISBN 978-80-246-2153-1.

Knih od autorky Marie Vágnerové je rozdělena do tří částí. V první části knihy autorka vymezuje předmět vývojové psychologie, která se zaměřuje na zkoumání souvislostí a pravidel vývojových proměň osobnosti jedince. Zabývá se psychickým vývojem a faktory, které ho ovlivňují. Mezi tyto faktory můžeme zařadit dědičnost, prostředí, rodinu, vrstevnickou skupinu nebo také školu. Druhá část je zaměřena na dětství, které autorka dělí na prenatální, novorozenecké a kojenecké období, dále na batolecí věk, předškolní období a na školní věk. Jednotlivá období blíže specifikuje. Třetí část informuje o období dospívání, tedy o adolescenci. Období dospívání autorka člení na dvě fáze. První fází je raná adolescence a druhou fází je pozdní adolescence. V knize tyto fáze podrobně popisuje.

VÁGNEROVÁ, Marie, 2007. *Základy obecné psychologie*. Liberec: Technická univerzita v Liberci. ISBN 978-80-7372-283-8.

Marie Vágnerová ve své publikaci vymezuje psychologii jako vědní obor. Informuje o základním členění psychologických věd. Zabývá se dědičností a prostředím. Popisuje levou a pravou mozkovou hemisféru. Definuje pozornost a vymezuje funkční vlastnosti pozornosti. Popisuje haló efekt a chybu prvního dojmu. Zabývá se také krátkodobou a dlouhodobou pamětí. V neposlední řadě pojednává o myšlení a učení.

VAŠUTOVÁ, Maria a Michal PANÁČEK, 2013. *Mezi dětstvím a dospělostí: vybrané kapitoly z psychologie adolescence*. Ostrava: Filozofická fakulta Ostravské univerzity v Ostravě. ISBN 978-80-7464-125-1.

Maria Vašutová a Michal Panáček pojednávají ve své knize o období adolescence. Následně toto období člení do tří fází. Popisují tělesný vývoj a kognitivní změny v tomto období. Vymezují etapy psychosexuálního vývoje. Zmiňují se o emocionalitě a socializaci dospívajících. Zabývají se vlivem médií na adolescenty. Charakterizují vývoj identity dospívajícího jedince. Popisují vztahy adolescentů ke svým rodičům a vrstevníkům. Pozornost věnují i rizikovému chování dospívajících. Podrobně popisují účastníky, vývoj a následky šikany. V neposlední řadě se zabývají kriminalitou a delikventním chováním adolescentů.

VEČERKOVÁ, Eva, 2015. *Obyčeje a slavnosti v české lidové kultuře*. V Praze: Vyšehrad. Kulturní historie. ISBN 978-80-7429-627-7.

Autorka čtenáře seznamuje s obyčeji a slavnostmi lidí na Moravě, v Čechách i ve Slezsku. V knize lze nalézt všechny důležité události konané od jara do zimy. Na jaře jsou největším svátkem Velikonoce. Mezi lidové tradice o Velikonocích se řadí především koledování, malování vajec nebo například svěcení pole. K létu neodmyslitelně patří posvícení. Posvícení je slavnost, kterou doprovází velký úklid, zvaní na hody, návštěva sváteční bohoslužby, hostiny v kruhu pozvaných hostů a v neposlední řadě taneční zábavy. Nejdůležitější událostí podzimu jsou Dušičky. Dušičky jsou slaveny na památku zemřelých v očistci, jejichž tresty lze zmírnit nebo zrušit modlitbou, mší a milosrdnými činy. V zimě se pak každý těší na Vánoce. Atmosféru Vánoc dotváří zejména vánoční koledy.

Vrbice: setkávání s minulostí, 2014. Vrbice: Obec Vrbice.

Autoři v knize pojednávají o obci Vrbice, která se nachází v jihovýchodní části okresu Břeclav. Poukazují na historický vývoj této obce. Popisují jednotlivé části ženského a mužského kroje. Detailně vystihují, jak si tento lidový kroj obléká stárka i stárek. Informují, jak se staví hodová máj. Líčí, jak probíhají hody. Pozornost věnují i zvykům, které se v této obci stále dodržují. Vymezují také jednotlivé spolky a sdružení, které je možné zde spatřit. Na konci knihy autoři zmiňují, jak se na Vrbici dříve mluvilo.

PŘÍLOHA II: SLOVNÍK ZÁKLADNÍCH POJMŮ

Búda – jednoduchá stavba

Fedro – ozdobený symbol dočasné společenské moci volených představitelů mládeže v dané komunitě (stárka)

Fěrtoch – zástěra ke svátečnímu kroji

Kordula – mužská i ženská vesta

Košela – košile

Rukávce – obdoba dnešní halenky

PŘÍLOHA III: INFORMOVANÝ SOUHLAS ZÁKONNÉHO ZÁSTUPCE S ÚČASTÍ NEZLETILÉHO NA VÝZKUMU

Informovaný souhlas zákonného zástupce s účastí nezletilého na výzkumu

Žádám Vás o souhlas s poskytováním výzkumného materiálu ve formě audio nahrávky rozhovoru pro účely bakalářské práce na téma „Motivace mládeže navštěvovat volnočasovou folklorní organizaci“.

Bakalářská práce má za cíl zjistit, jaká je motivace mládeže navštěvovat stárkovskou organizaci. Výzkumu se mohou zúčastnit mladí lidé ve věku 15 – 20 let. Metodou sběru dat je maximálně hodinový rozhovor, který je nahráván pro pozdější analýzu a následnou interpretaci dat, která bude výstupem zpracování následujících výzkumných otázek:

- 1) Jak se respondenti ke členství ve stárkovské organizaci dostali?
- 2) Jak členství respondentů ve stárkovské organizaci vnímá jejich nejbližší sociální okolí?
- 3) Která akce, pořádaná stárkovskou organizací, baví respondenty nejvíce a proč?
- 4) Co respondentům členství ve stárkovské organizaci přináší a co jim naopak bere?
- 5) Co nejvíce ovlivňuje rozhodnutí respondentů zůstat členy stárkovské organizace?

Vzhledem k soukromé povaze zkoumané problematiky jsou zde uvedena následující opatření, která se týkají etiky výzkumu a zajistí bezpečí informantů. Důraz je kladen na následující oblasti:

- 1) Anonymita respondentů výzkumu – účast ve výzkumu je anonymní a data v něm získaná budou použita jen pro účely bakalářské práce (popř. v dalších odborných pracích). To znamená, že nikde nebudou uváděna jména respondentů výzkumu ani žádné jiné identifikační údaje mimo těch údajů, které jsou dotazovány na začátku rozhovoru a podle nichž nelze respondenta blíže identifikovat – tj. věk, profese, stupeň dosaženého vzdělání, bydliště pouze ve formě město/venkov. Respondent může v průběhu výzkumu (tj. od kontaktování respondenta až po ukončení rozhovoru) odstoupit a ukončit tak spolupráci s výzkumníkem. Jednotliví respondenti budou uvedeni pouze pod číslem, které bude určeno podle pořadí, v jakém se výzkumu účastní.
- 2) Respondent má právo rozhodovat, o kterých tématech v průběhu rozhovoru chce mluvit a o kterých nikoli. V případě, že je pro něj téma moc citlivé, nemusí se k němu vyjadřovat.
- 3) Záznam rozhovoru je přístupný pouze výzkumníkovi.
- 4) Po přepsání rozhovorů dojde k autorizaci textu, tzn., že výzkumník má právo vyjádřit se k uvedeným údajům a upravit je (tj. jména respondentů výzkumu a jména veškerých uváděných subjektů).
- 5) Výzkumník se zavazuje k mlčenlivosti ohledně osobních údajů o respondentech výzkumu, s výzkumným materiálem bude pracovat výhradně on.
- 6) Respondent, který se účastní výzkumu, se zavazuje k souhlasu s použitím materiálu v této bakalářské práci, ale i v dalších odborných pracích.
- 7)

Děkuji za pozornost věnovanou těmto opatřením a žádám Vás o poskytnutí souhlasu s účastí nezletilého ve výzkumu.

Iveta Brdečková

Podpis:

Podle zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a jejich uchování v informačních systémech ve znění zákona č. 250/2014 Sb., platného od 1. 1. 2015 uděluji souhlas s účastí nezletilého v uvedeném výzkumném projektu a s poskytnutím výzkumného materiálu.

V dne Podpis zákonného zástupce:

PŘÍLOHA IV: INFORMOVANÝ SOUHLAS S ÚČASTÍ NA VÝZKUMU

Informovaný souhlas s účastí na výzkumu

Žádám Vás o souhlas s poskytováním výzkumného materiálu ve formě audio nahrávky rozhovoru pro účely bakalářské práce na téma „Motivace mládeže navštěvovat volnočasovou folklorní organizaci“.

Bakalářská práce má za cíl zjistit, jaká je motivace mládeže navštěvovat stárkovskou organizaci. Výzkumu se mohou zúčastnit mladí lidé ve věku 15 – 20 let. Metodou sběru dat je maximálně hodinový rozhovor, který je nahráván pro pozdější analýzu a následnou interpretaci dat, která bude výstupem zpracování následujících výzkumných otázek:

- 1) Jak se respondenti ke členství ve stárkovské organizaci dostali?
- 2) Jak členství respondentů ve stárkovské organizaci vnímá jejich nejbližší sociální okolí?
- 3) Která akce, pořádaná stárkovskou organizací, baví respondenty nejvíce a proč?
- 4) Co respondentům členství ve stárkovské organizaci přináší a co jim naopak bere?
- 5) Co nejvíce ovlivňuje rozhodnutí respondentů zůstat členy stárkovské organizace?

Vzhledem k soukromé povaze zkoumané problematiky jsou zde uvedena následující opatření, která se týkají etiky výzkumu a zajistí bezpečí informantů. Důraz je kladen na následující oblasti:

- 1) Anonymita respondentů výzkumu – účast ve výzkumu je anonymní a data v něm získaná budou použita jen pro účely bakalářské práce (popř. v dalších odborných pracích). To znamená, že nikde nebudou uváděna jména respondentů výzkumu ani žádné jiné identifikační údaje mimo těch údajů, které jsou dotazovány na začátku rozhovoru a podle nichž nelze respondenta blíže identifikovat – tj. věk, profese, stupeň dosaženého vzdělání, bydliště pouze ve formě město/venkov. Respondent může v průběhu výzkumu (tj. od kontaktování respondenta až po ukončení rozhovoru) odstoupit a ukončit tak spolupráci s výzkumníkem. Jednotliví respondenti budou uvedeni pouze pod číslem, které bude určeno podle pořadí, v jakém se výzkumu účastní.
- 2) Respondent má právo rozhodovat, o kterých tématech v průběhu rozhovoru chce mluvit a o kterých nikoli. V případě, že je pro něj téma moc citlivé, nemusí se k němu vyjadřovat.
- 3) Záznam rozhovoru je přístupný pouze výzkumníkovi.
- 4) Po přepsání rozhovorů dojde k autorizaci textu, tzn., že výzkumník má právo vyjádřit se k uvedeným údajům a upravit je (tj. jména respondentů výzkumu a jména veškerých uváděných subjektů).
- 5) Výzkumník se zavazuje k mlčenlivosti ohledně osobních údajů o respondentech výzkumu, s výzkumným materiálem bude pracovat výhradně on.
- 6) Respondent, který se účastní výzkumu, se zavazuje k souhlasu s použitím materiálu v této bakalářské práci, ale i v dalších odborných pracích.

Děkuji za pozornost věnovanou těmto opatřením a žádám Vás o poskytnutí souhlasu s Vaší účastí ve výzkumu.

Iveta Brdečková

Podpis:

Podle zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a jejich uchování v informačních systémech ve znění zákona č. 250/2014 Sb., platného od 1. 1. 2015 uděluji souhlas s účastí v uvedeném výzkumném projektu a s poskytnutím výzkumného materiálu.

V dne Podpis:

PŘÍLOHA V: KROJOVANÉ HODY

Stárci a stárky (Krojované hody Kobylí 2017 – neděle, 2019)

Krojovaná chasa (Krojované hody Kobylí 2017 – neděle, 2019)

Průvod krojovaných (Krojované hody Kobylí 2017 – neděle, 2019)

Tanec krojovaných (Krojované hody Kobylí 2017 – sobota, 2019)

Tanec krojovaných (Krojované hody Kobylí 2017 – sobota, 2019)

Tanec krojovaných (Krojované hody Kobylí 2017 – sobota, 2019)

Tanec krojovaných (Krojované hody Kobyly 2017 – pondělí, 2019)

Tanec krojovaných (Krojované hody Kobyly 2017 – pondělí, 2019)

„Ženáci“ v kroji (Krojované hody Kobyly 2017 – neděle, 2019)

Přespolní krojovaná chasa (Krojované hody Kobyly 2017 – neděle, 2019)

Přespolní krojovaná chasa (Krojované hody Kobylí 2017 – neděle, 2019)

Přespolní krojovaná chasa (Krojované hody Kobylí 2017 – neděle, 2019)